SEXTA PARS

CANTIONES, QVAE AB ARGVMENTO SACRAE VOCANTVR,

QVINQVE ET SEX PARTIVM, AVTORIBVS Thoma Talliſio & Guilielmo Birdo Anglis, Sereniſſimæ Regineæ Maieſtati à priuato Sacello generoſis, & Organiſtis.

CVM PRIVILEGIO.

Excudebat Thomas Vautrollerius typographus Londinenſis in clauſtro vulgo Blackfriers commorans,

1575.

DE ANGLORVM MVSICA.

Muſica iam prælum meditans Britanna videbat
Vna ſe tutam pergere poſſe via,
Eius ſi aſſereret ſeſe Regina patronam,
Quæ nulli è Muſis cederet arte nouem:
Autoreſque operis ſi tales poſſet habere,
Qui ſua dum pangunt, cætera turba ſtupet.
Ergo patronatu tam doctæ Principis aucta
Oras nullius gentis, & ora timet.
Tallisium, Birdumque ſuos teſtata parentes
Audacter quo non ore canenda venit.

44.
5 10
109.
BRITISH MUSEUM

SERENISSIMAE PRINCIPI

ELIZABETHAE DEI GRATIA ANGLIÆ, FRANCIÆ

& Hiberniæ Reginæ &c. virtutis & vitæ fortunatum progreſſum.

SI nobis res eſſet, Sereniſſima Princeps, vel cum ijs, qui artem Muſicam, quia non norunt, non probant, vel cum ijs, qui ipſi iudicio ex arte carentes eius præſtantiam admirabili ſonorum effectu metiuntur: Philoſophos, Mathematicos, Rerumpub. architectos aduocaremus, qui eius neceſſarium Reipub. vſum argumentis & experiẽtia, vel infenſiſſimo Muſici nominis hoſti extorquerent: Poetas & allegoricè docẽtes quoſdam Phyſicos citaremus, qui apud homines imperitos illos quidẽ, ſed incredibili tamen rei Muſicæ admiratione delinitos facile impetrarent, cum ea arte nullam eſſe aliam quæ de principatu poſſit contendere. Sed cum apud tuam Maieſtatem res agatur quæ delectu tuo iudicium tuũ prodidiſti, & canendi peritiã tibi probari, in eo probas omnibus, quòd ei arti ita ſemper regiè incubueris, vt in ea iam egregiè profeceris, & cum ſummis artificibus comparata, vel vocis elegantia, vel digitorum agilitate facile illis præmineas, ſatis erit in tua ſolius ſcientia & iudicio conquieſcere, neque pluribus ad fidem rei faciendam argumentis vti, ne vel dubitando ſuſpicionẽ ementitæ laudis videamur alicui ingenerare, vel nimis curioſa argumentatione, aliquid de tuæ Maieſtatis præſtanti iudicio detrahere, quaſi vel parum conſideratè eam primo cõplexa fueris vel iam de priori ſentẽtia vacillare cœperis, cui ſi noſtrã operã probamus, omnibus eam probatã iri cõfidimus, cũ iudicio tuo ab omnibus tãtum tribuatur. Qua itaque es peritia, Illuſtriſſima Princeps, ad tuam Maieſtatem, vt iudicem confugimus, qua clementia vt ad patronam nos recipimus, quæ prolem hanc noſtram tua auctoritate ſic apud omnes tueare, vt nos ipſos liberaliſſimo tuo ſtipendio hactenus aluiſti. Confidentiæ noſtræ ignoſcet Sereniſſima Maieſtas tua, quòd tantam Principem ſic auſi ſimus interpellare, cum è ſolo voluntatis tuæ teſtimonio pendeat, debeamusnè vlterius in hoc genere progredi, an hoc vno libro labores noſtros terminare. Deus. opt. Max. Maieſtatem tuam diu, incolumiter, fortunatè nobis conſeruet.

TVÆ MAIESTATIS
humillimi Seruientes. Tho.
Tall. & Guil. Birdus.

T. V.

IN EANDEM THOMAE TALLISII, ET GVILIELMI BIRDI MVSICAM.

Extera quos genuit tellus, cum nominis alma
Muſica præcones cerneret eſſe ſui,
Illorumq́ue opera per ſumma cacumina laudum
Se celebrem vulgo conueniente vehi:
Orlandum numeros diuina voce ſonare,
Edere & immenſæ poſteritatis opus,
Suauia Gombardum modulamina fundere dulcem,
Clementem placidos concinuiſſe modos,
Temporis Alphonſum noſtri Phænica creare
Carmina, quæ Phœbus vendicet eſſe ſua:
Denique nominibus plena omnia talibus, Anglum
In nullo impreſſum nomen habere libro.
Penè ſubiraſci cœpit, noſtroſq́ue Britannos
Indignos donis inſimulare ſuis.
Quos certò ſcierat multum potuiſſe canendo,
Miratur nullos edere velle libros.
Cuius cum cuperent triſtem finire querelam,
Tallisius magno dignus honore ſenex,
Et Birdus tantum natus decorare magiſtrum,
Promittunt poſthac non fore, vt ante fuit.
Cudendoſq́ue ſuos cantus, ſua carmina curant,
Illa aliorum oculis paſſus vterque legi.
Quæ quo iudicio ſint edita, iudicet ille,
Qui cum iudicio, quæ legit, illa legit.
Certè ego, ſi pueris rudibus cenſura daretur,
Diuino auderem dicere nata ſtylo,
Dignaq́ue quæ toto circumferrentur in orbe,
Anglia quò ciues iactitet eſſe ſuos
Hæc habui, venerande ſenex, mihi magne magiſter,
Danda tibi mentis conſcia ſigna meæ.
Hæc habui, iuuenis noſtræ ſpes altera gentis,
Quæ fundo in laudem carmina nata tuam.
Communemq́ue mihi tecum ſic orno magiſtrum
Carmine, vt Harmonici tu potes arte modi.
Quod ſi quando mihi dederit diuina voluntas,
Muſica cum linguis iungere vt arma queam,
Nulla voluntatis deerit pars debita noſtræ,
Quin debere mihi ſe quoque Muſa putet.
Interea, mihi dum ſuccreſcit longior ætas,
Hæc vobis animi ſint bona ſigna boni.

Ferdinandus Richardſonus.

IN MVSICAM THOMAE TALLISII,
ET GVILIELMI BIRDI.

QVanti ſit precij res Muſica, quamq́; regendis
Inſanis animi motibus apta, docent,
Qui numeros formæ ſedem cuiuſlibet eſſe,
E quibus efficitur Muſica forma, docent.
Quid? quod nemo docet, quonam Reſpublica pacto
Formanda, & quonam prima iuuenta modo,
Quin idem doceat, primam quod Muſica ſedem
Obtineat, primo ſitq́; docenda loco.
Quid? quod & inſignes medici, qui ſana valere
Corpora, & à morbis antè tuenda docent.
Hæc duo commendant nobis, vt corpora motus
Conſeruet, mentem Muſica ſana regat.
Cum medicis, & philoſophis annoſa vetuſtas
Conſpirans hanc eſt tota ſequuta viam.
Sed neque poſteritas, quacum nunc viuimus, illam
Non probat, aut à ſe prorſus abire iubet,
Quamuis certa loci, & rerum diſcrimina ponat,
In quibus hanc nimiam non placet eſſe ſibi.
Hoc tamen obtinuit communi Muſica iure,
Vt quò quiſque ſapit rectius, ornet eam.
Hoc etiam obtinuit, quo ſummo iure triumphet,
Quo viuet, quamuis cætera mortis erunt,
Regia Maieſtas ætatis gloria noſtræ
Hanc in delicijs ſemper habere ſolet.
Nec contenta graues aliorum audire labores
Ipſa etiam egregiè voce manuq́; canit.
Hanc aliæ gentes, vt eam vel ſemper amarunt,
Auſæ ſunt ſcriptis nobilitate ſuis.
Illuſtres animæ, quia, quæ cecinere ſcienter,
Non inuiderunt omnibus illa cani.
Harum noſtra prius magnos mirata labores
Anglia, ſed ſemper paſſa latere ſuos,
Talliſium, Birdumq́; duces iam nacta lubenter,
Quæ peperit, patitur pignora luce frui:
Atque per externas gentes, quæ gratia prœlo,
Iudicio artificum diſcutienda vehi.
Tantum illis tribuit, quos primos deligit, vt ſic,
Iudicio patriæ ſiquid honoris ineſt,
Nomen honoratum ſibi promereatur vterq́;,
Muſica quà magnum peruia nomen habet,
Quorum iudicio fidens ſe pandit apertè
Muſica, quam Oceani Regia diues alit.

Richardus Mulcaſterus.

Diligentia in omnibus rebus plurimum valet: hæc præcipuè colenda eſt nobis, hæc ſemper adhibenda, nihil eſt quod non hæc aſſequatur: qua una virtute omnes reliqꝫ virtutes continentur.
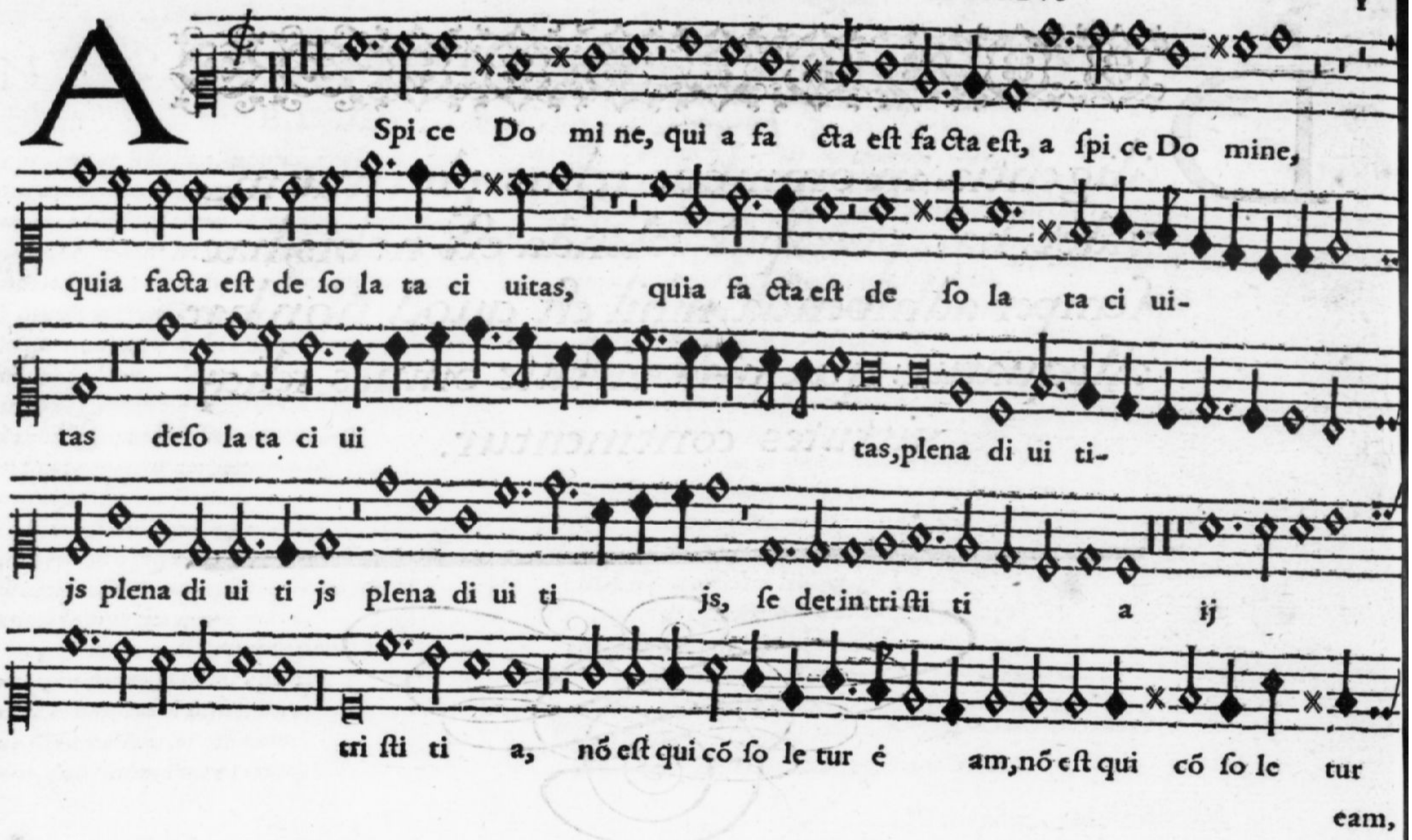
A
Spi ce Do mi ne, qui a fa cta eſt fa cta eſt, a ſpi ce Do mine,
quia facta eſt de ſo la ta ci uitas, quia fa cta eſt de ſo la ta ci ui-
tas deſo la ta ci ui tas, plena di ui ti-
js plena di ui ti js plena di ui ti js, ſe det in tri ſti ti a ij
tri ſti ti a, nõ eſt qui cõ ſo le tur é am, nõ eſt qui cõ ſo le tur
eam,
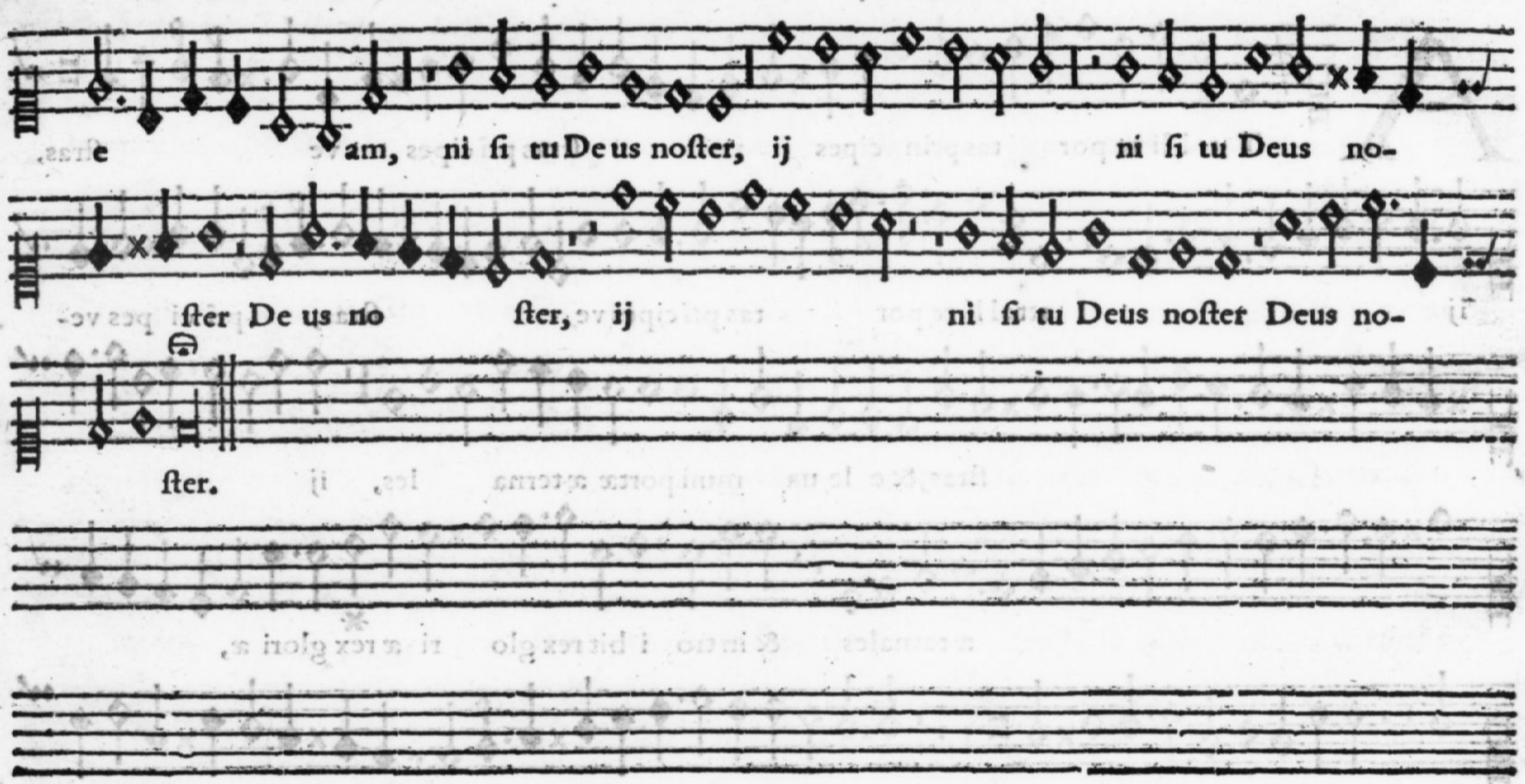
e am, ni ſi tu De us noſter, ij ni ſi tu Deus no-
ſter De us no ſter, ij ni ſi tu Deus noſter Deus no-
ſter.

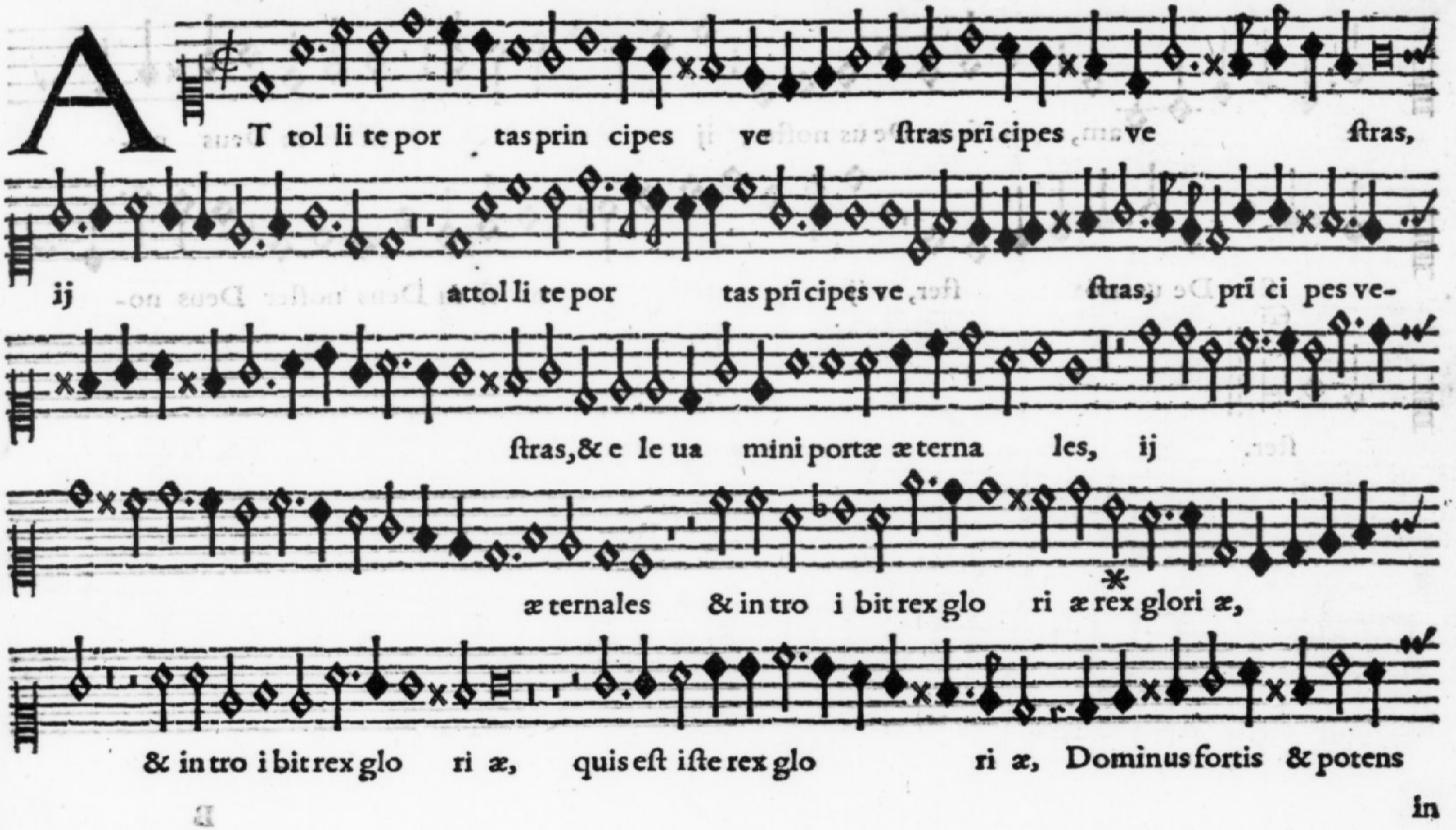
A T tol li te por tas prin cipes ve ſtras prĩ cipes ve ſtras,
ij attol li te por tas prĩ cipes ve ſtras, prĩ ci pes ve-
ſtras, & e le ua mini portæ æterna les, ij
æternales & in tro i bit rex glo ri æ rex glori æ,
& in tro i bit rex glo ri æ, quis eſt iſte rex glo ri æ, Dominus fortis & potens
in
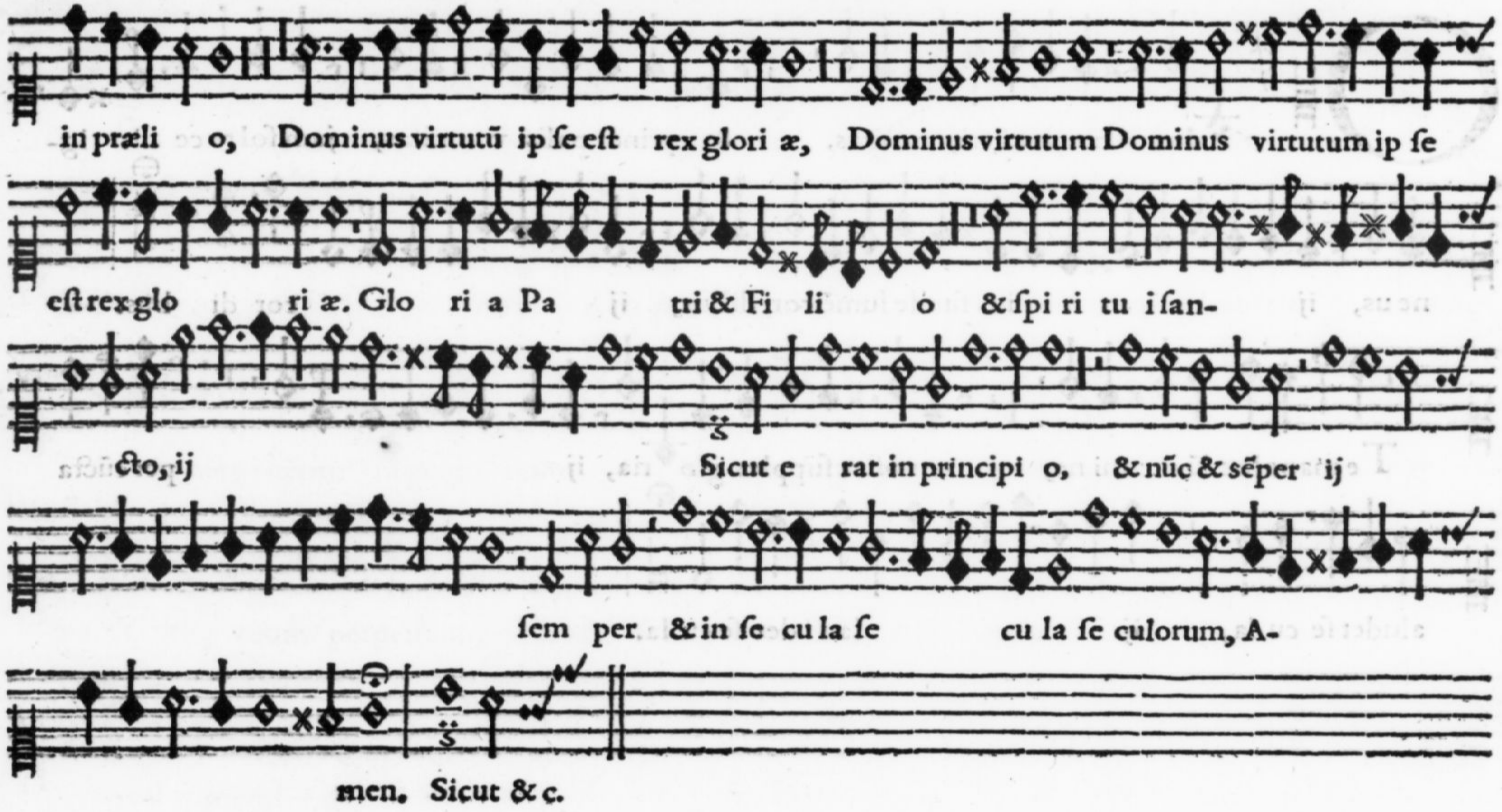
in prælio, Dominus virtutũ ip ſe eſt rex glori æ, Dominus virtutum Dominus virtutum ip ſe
eſt rex glo ri æ. Glo ri a Pa tri & Fi li o & ſpi ri tu i ſan-
cto, ij Sicut e rat in principi o, & nũc & ſẽper ij
ſem per & in ſe cu la ſe cu la ſe culorum, A-
men. Sicut &c.

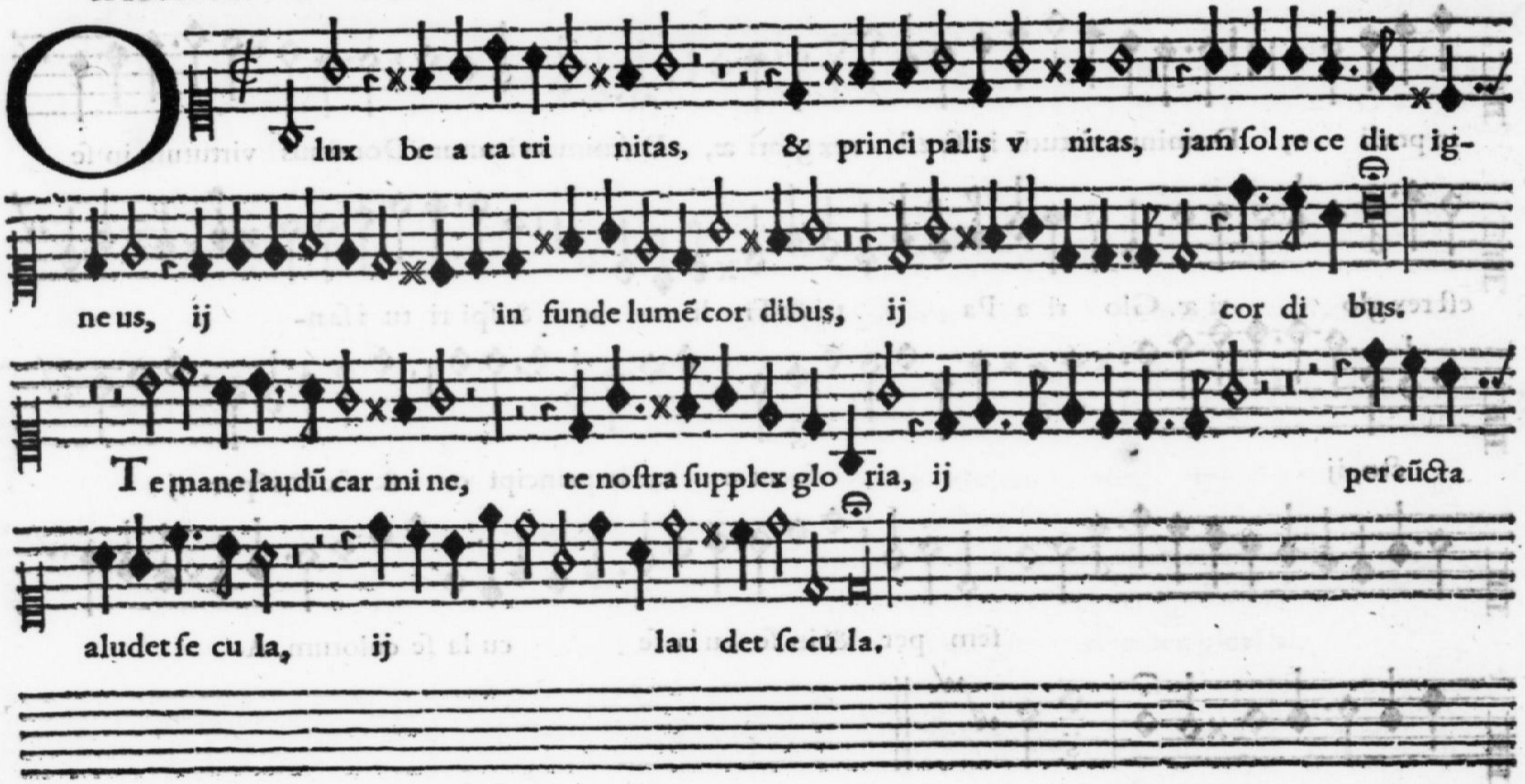
O lux be a ta tri nitas, & princi palis v nitas, jam ſol re ce dit ig-
ne us, ij in funde lumẽ cor dibus, ij cor di bus.
Te mane laudũ car mi ne, te noſtra ſupplex glo ria, ij per cũcta
aludet ſe cu la, ij lau det ſe cu la,

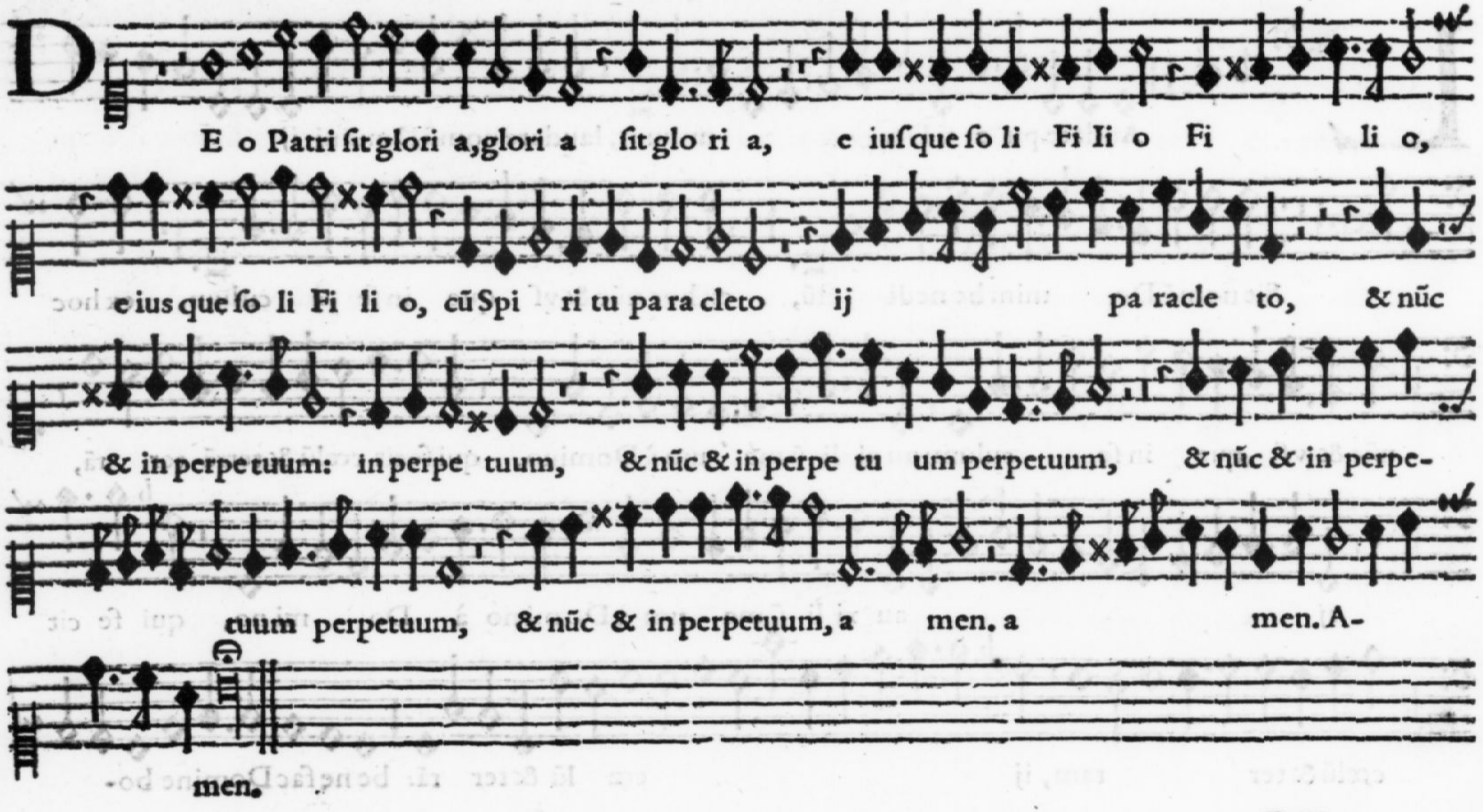
DE o Patri ſit glori a, glori a ſit glo ri a, e iuſque ſo li Fi li o Fi li o,
e ius que ſo li Fi li o, cũ Spi ri tu pa ra cleto ij pa racle to, & nũc
& in perpe tuum: in perpe tuum, & nũc & in perpe tu um perpetuum, & nũc & in perpe-
tuum perpetuum, & nũc & in perpetuum, a men. a men. A-
men.

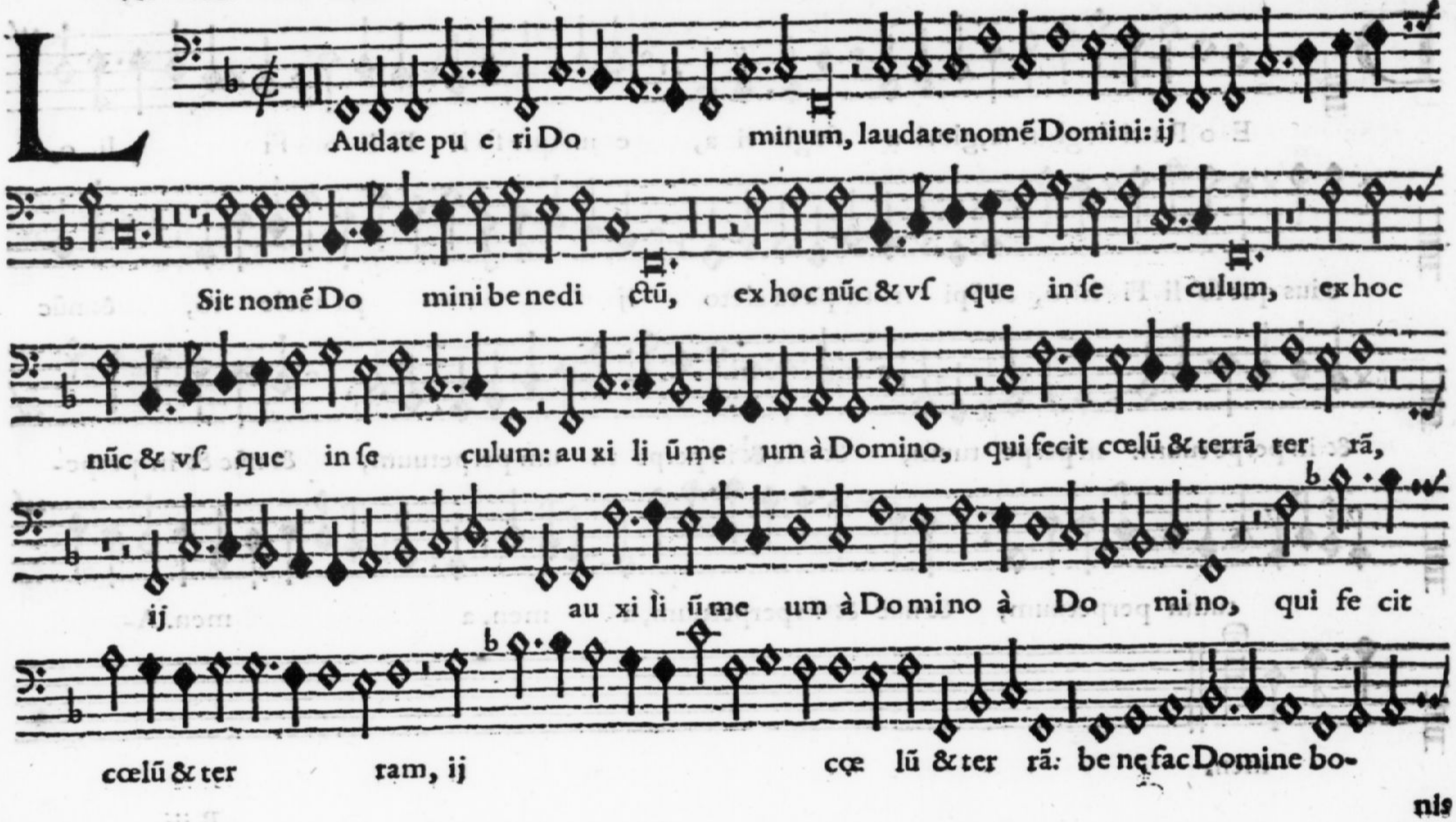
L
Audate pu e ri Do minum, laudate nomẽ Domini: ij
Sit nomẽ Do mini be nedi ctũ, ex hoc nũc & vſ que in ſe culum, ex hoc
nũc & vſ que in ſe culum: au xi li ũ me um à Domino, qui fecit cœlũ & terrã ter rã,
ij au xi li ũ me um à Do mi no à Do mi no, qui fe cit
cœlũ & ter ram, ij cœ lũ & ter rã: be ne fac Domine bo-
nis
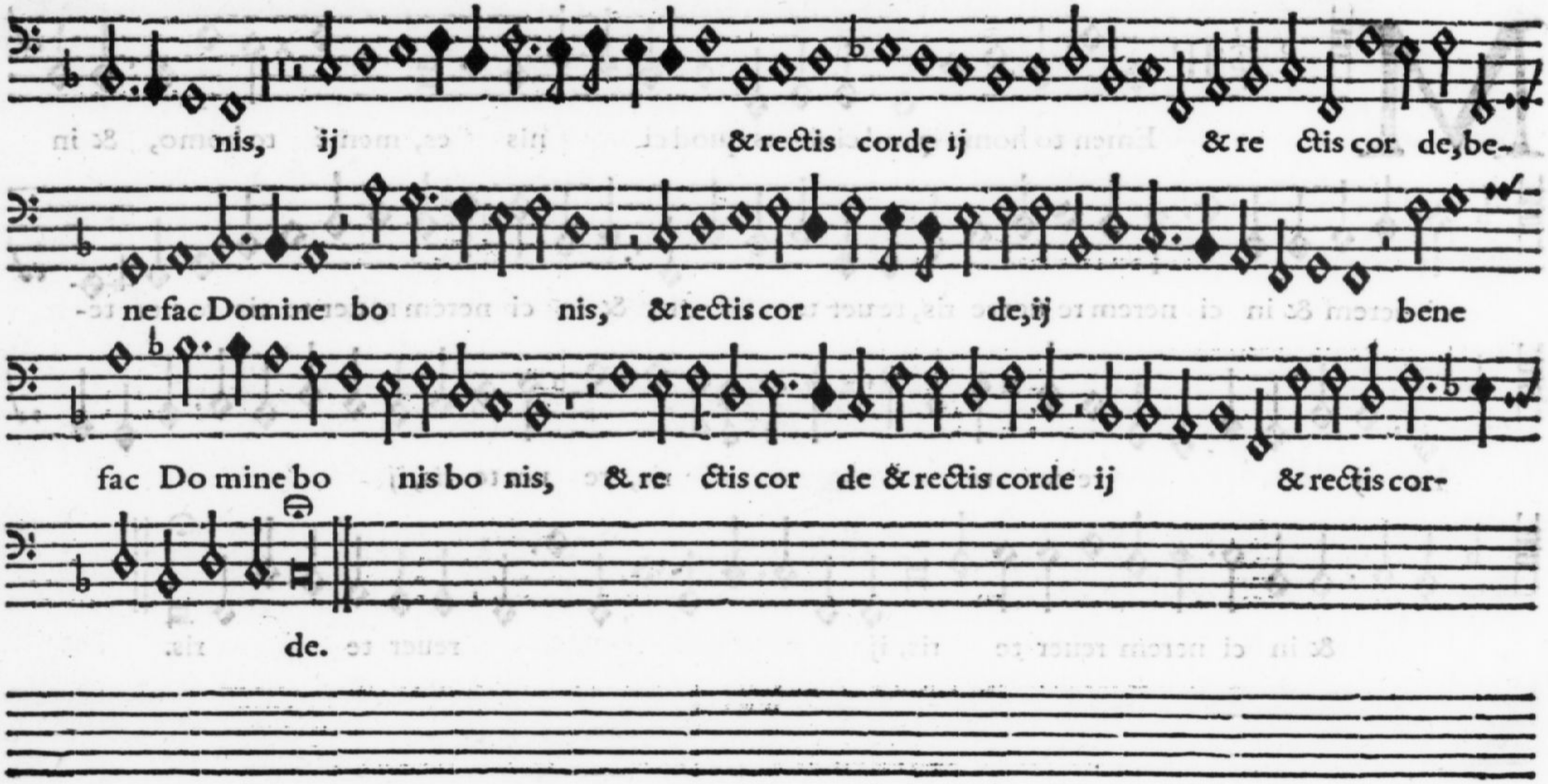
nis, ij &rectis corde ij &re ctis cor de, be-
-ne fac Domine bo nis, &rectis cor de, ij bene
fac Do mine bo nis bo nis, &re ctis cor de &rectis corde ij &rectis cor-
de.
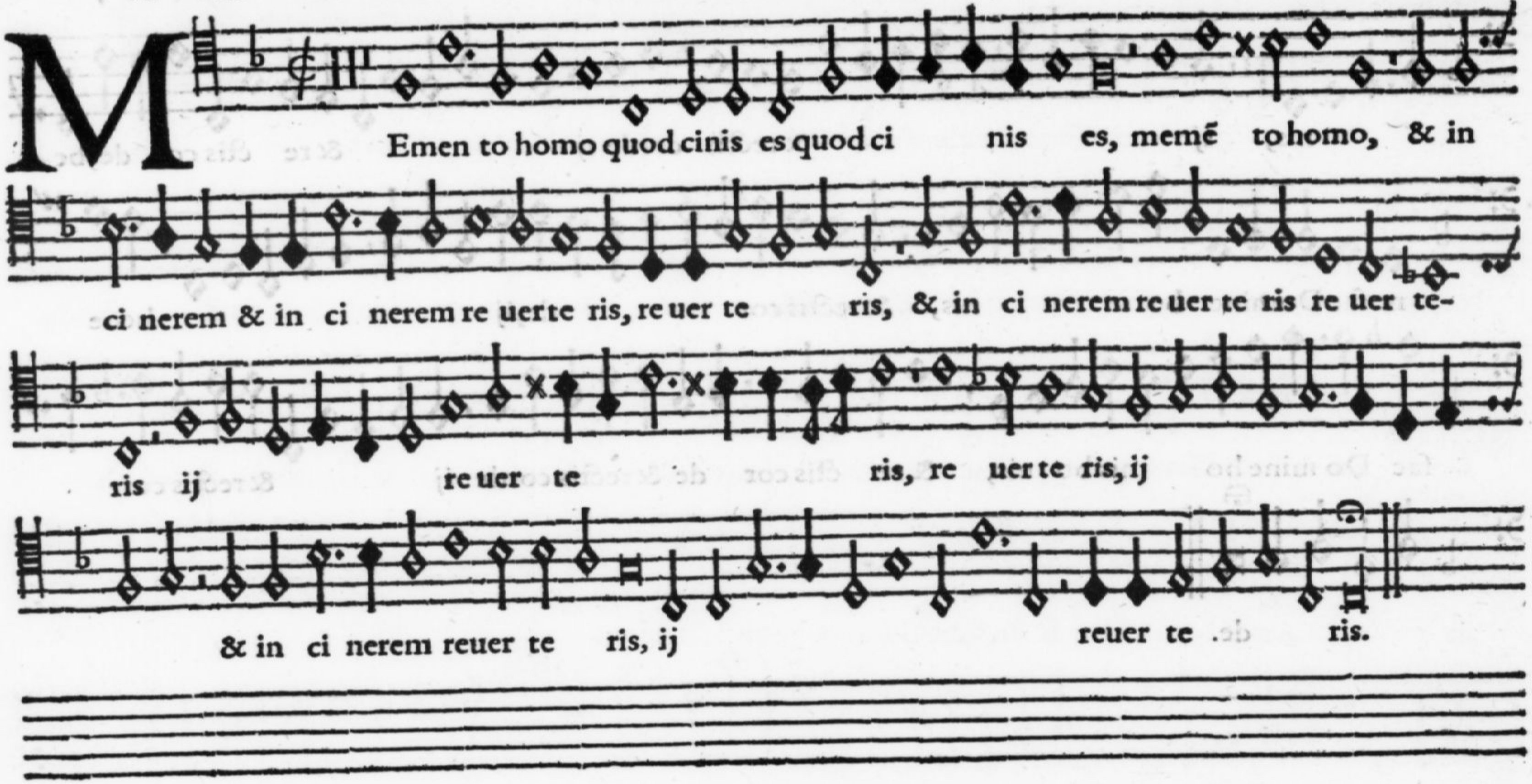
M Emen to homo quod cinis es quod ci nis es, memẽ to homo, & in
ci nerem & in ci nerem re uerte ris, re uer te ris, & in ci nerem re uer te ris re uer te-
ris ij re uer te ris, re uer te ris, ij
& in ci nerem reuer te ris, ij reuer te ris.

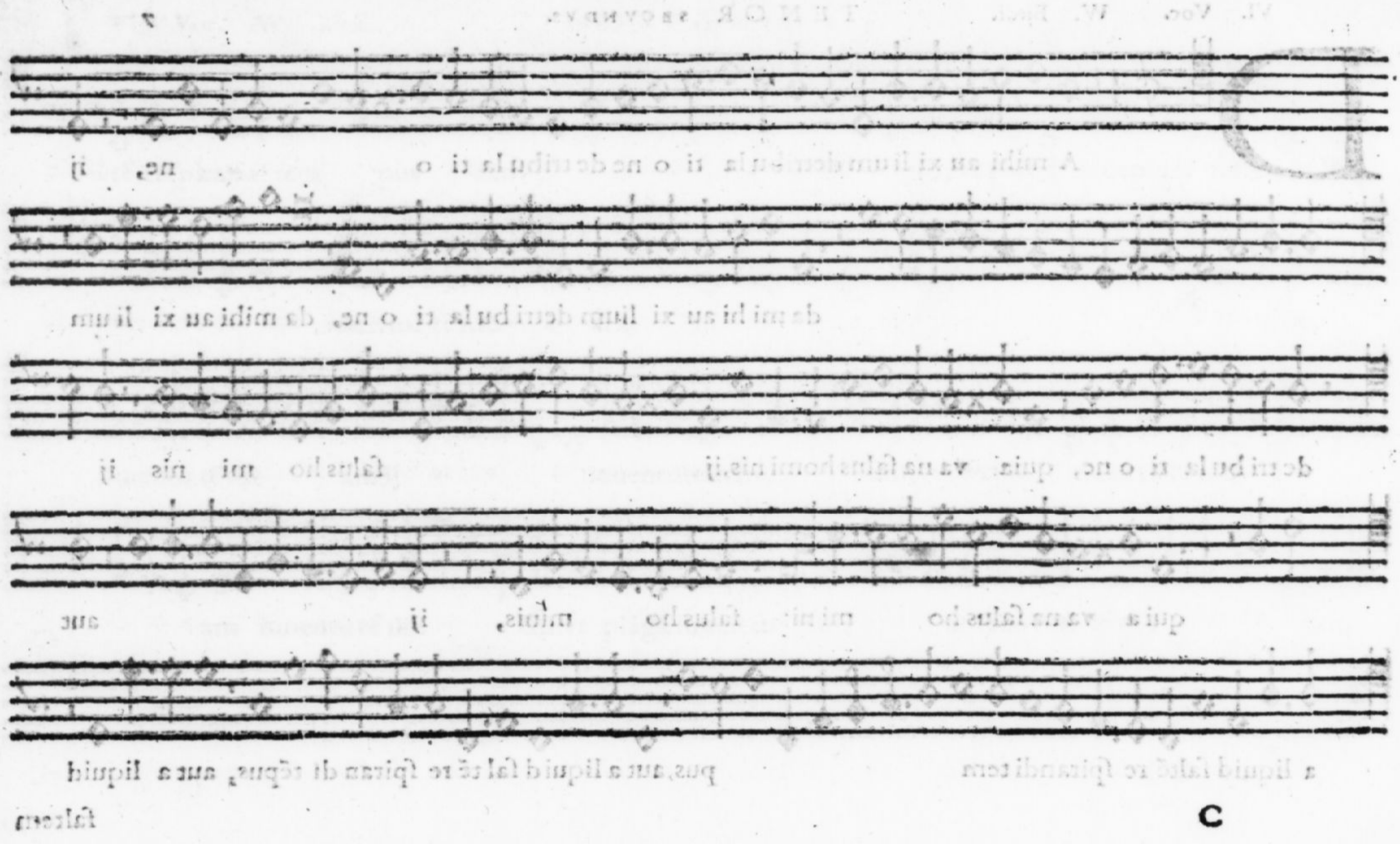
VI. Voc. VI. Pars. TENOR SECVNDVS. 7
A mihi au xi lium de tribu la ti o ne de tribu la ti o ne, ij
da mi hi au xi lium de tribu la ti o ne, da mihi au xi lium
de tribu la ti o ne, quia va na ſalus homi nis, ij ſalus ho mi nis, ij
quia va na ſalus ho mi nis, ſalus ho minis, ij aut
a liquid ſalẽ re ſpirandi tem pus, aut a liquid ſal tẽ re ſpiran di tẽpus, aut a liquid
ſaltem
C
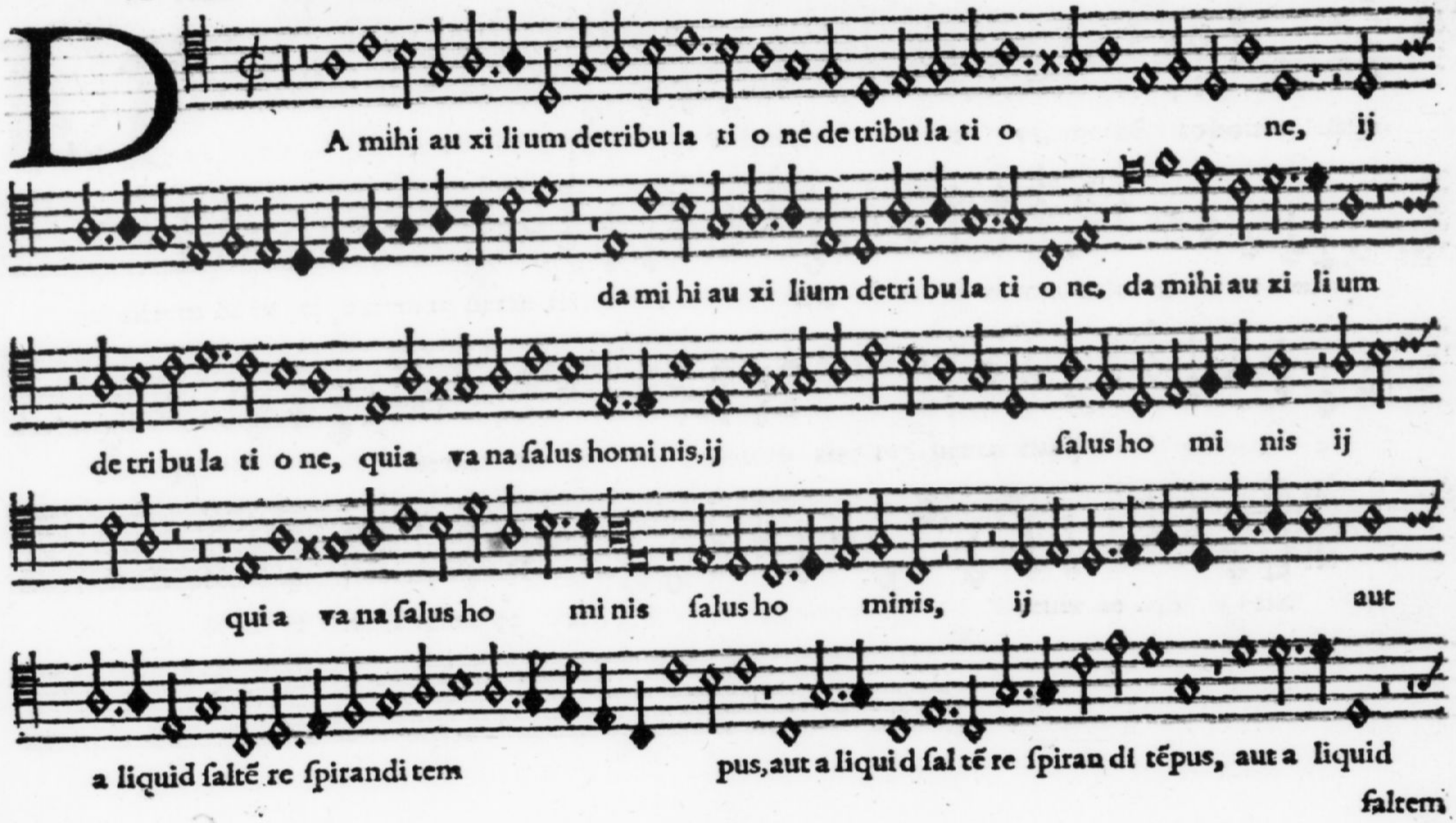
DA mihi au xi li um detribu la ti o ne de tribu la ti o ne, ij
da mi hi au xi lium detri bu la ti o ne, da mihi au xi li um
de tri bu la ti o ne, quia va na ſalus homi nis, ij ſalus ho mi nis ij
qui a va na ſalus ho mi nis ſalus ho minis, ij aut
a liquid ſaltẽ re ſpirandi tem pus, aut a liqui d ſal tẽ re ſpiran di tẽpus, aut a liquid
ſaltem

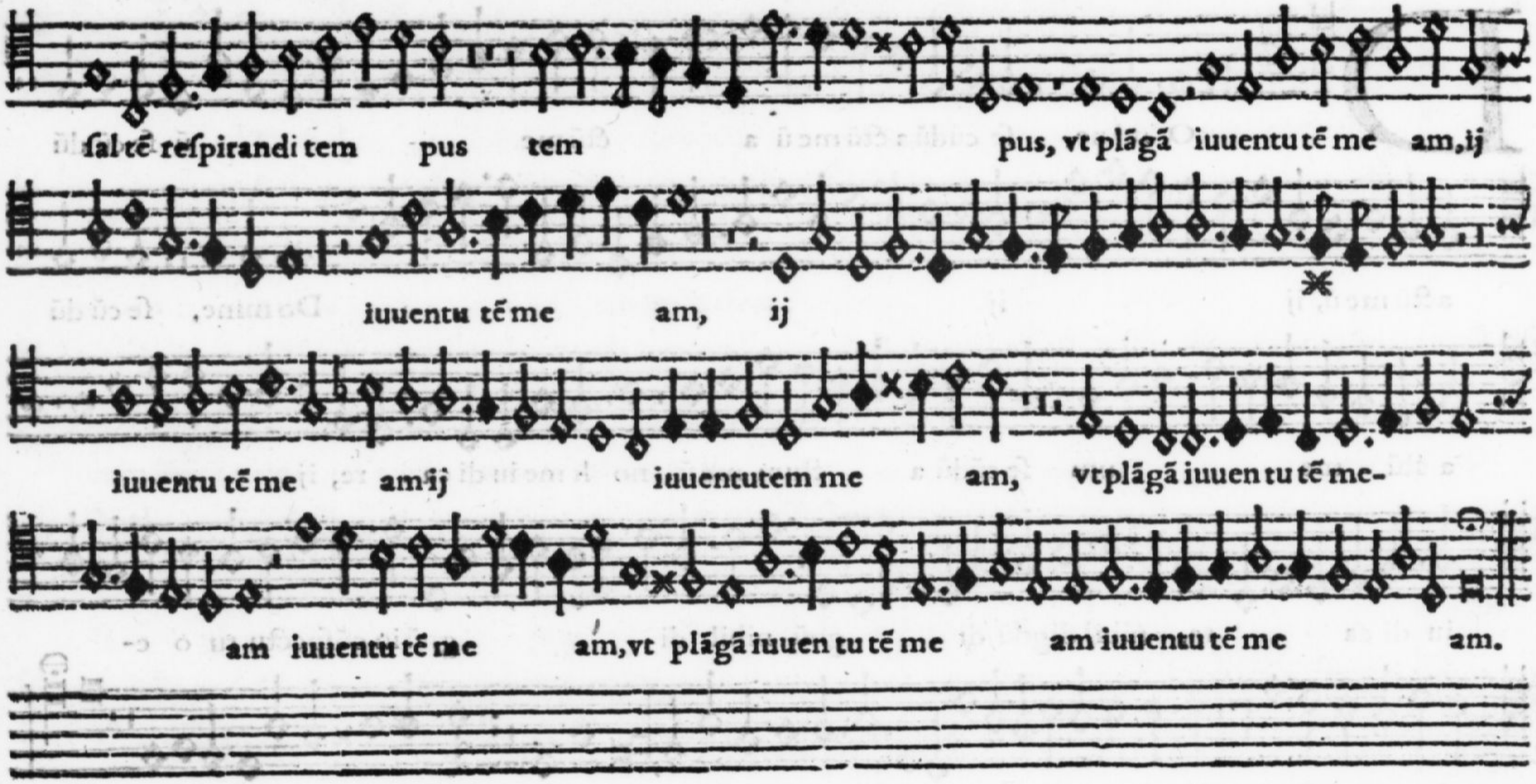
ſal tẽ reſpirandi tem pus tem pus, vt plãgã iuuentu tẽ me am, ij
iuuentu tẽ me am, ij
iuuentu tẽ me am ij iuuentutem me am, vt plãgã iuuen tu tẽ me-
am iuuentu tẽ me am, vt plãgã iuuen tu tẽ me am iuuentu tẽ me am.
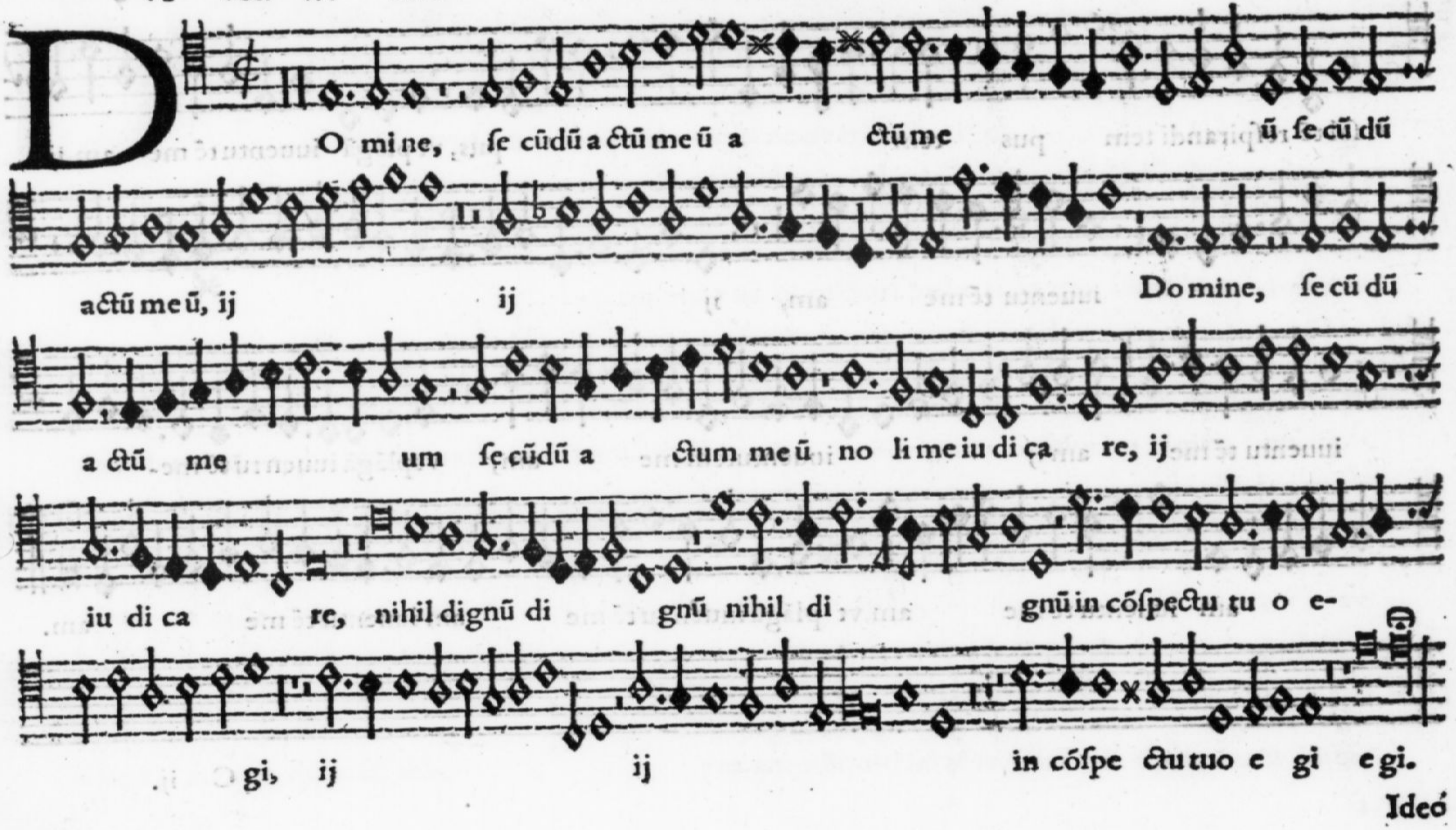
D O mi ne, ſe cūdū a ctū me ū a ctū me ū ſe cū dū
actū me ū, ij ij Domine, ſe cū dū
a ctū me um ſe cūdū a ctum me ū no li me iu di ca re, ij
iu di ca re, nihil dignū di gnū nihil di gnū in cōſpectu tu o e-
gi, ij ij in cōſpe ctu tuo e gi e gi.
Ideó
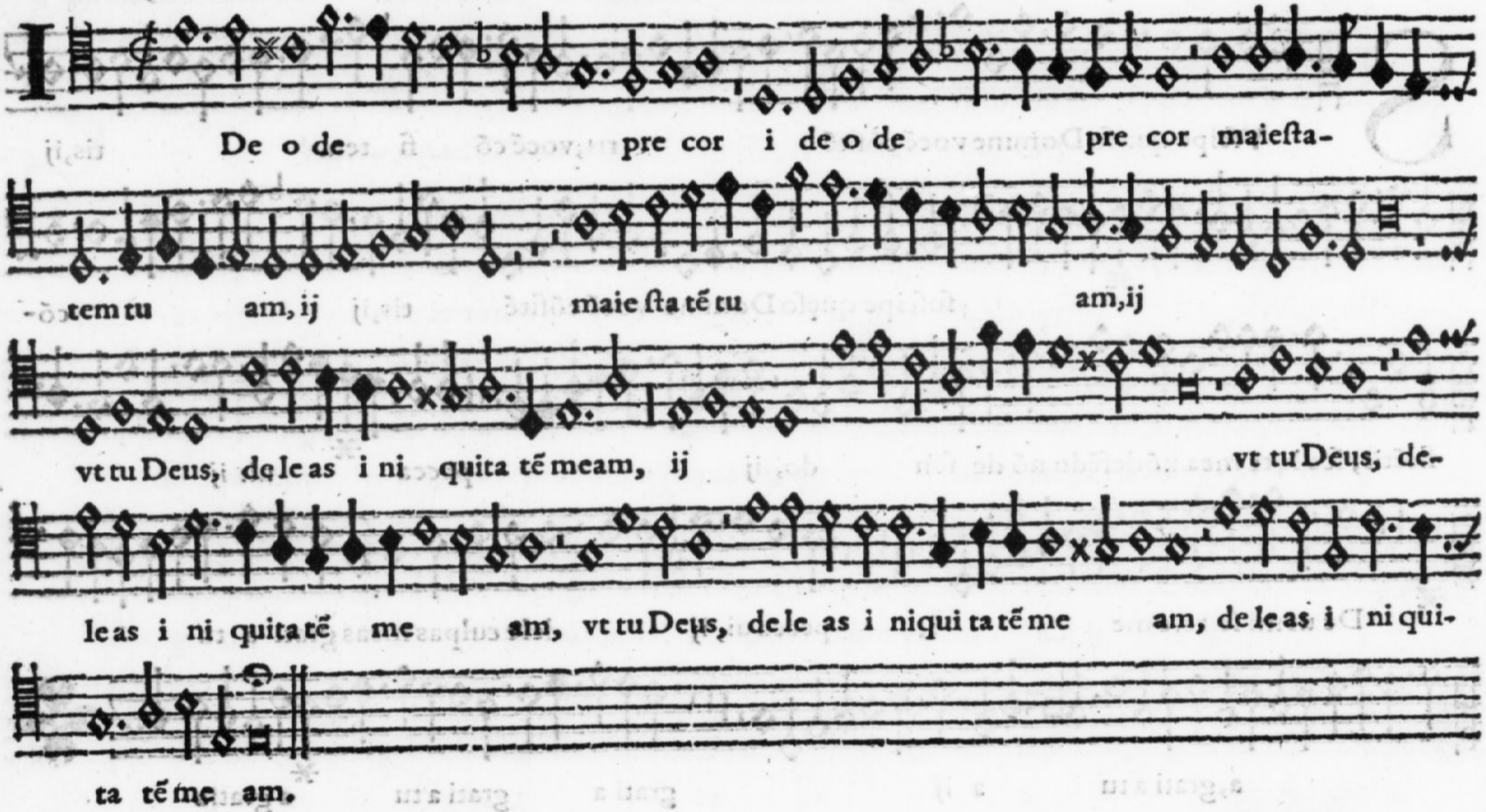
I
De o de pre cor i de o de pre cor maieſta-
-tem tu am, ij maie ſta tẽ tu am,ij
vt tu Deus, de le as i ni quita tẽ meam, ij vt tu Deus, de-
le as i ni quita tẽ me am, vt tu Deus, de le as i niqui ta tẽ me am, de le as i ni qui-
ta tẽ me am.
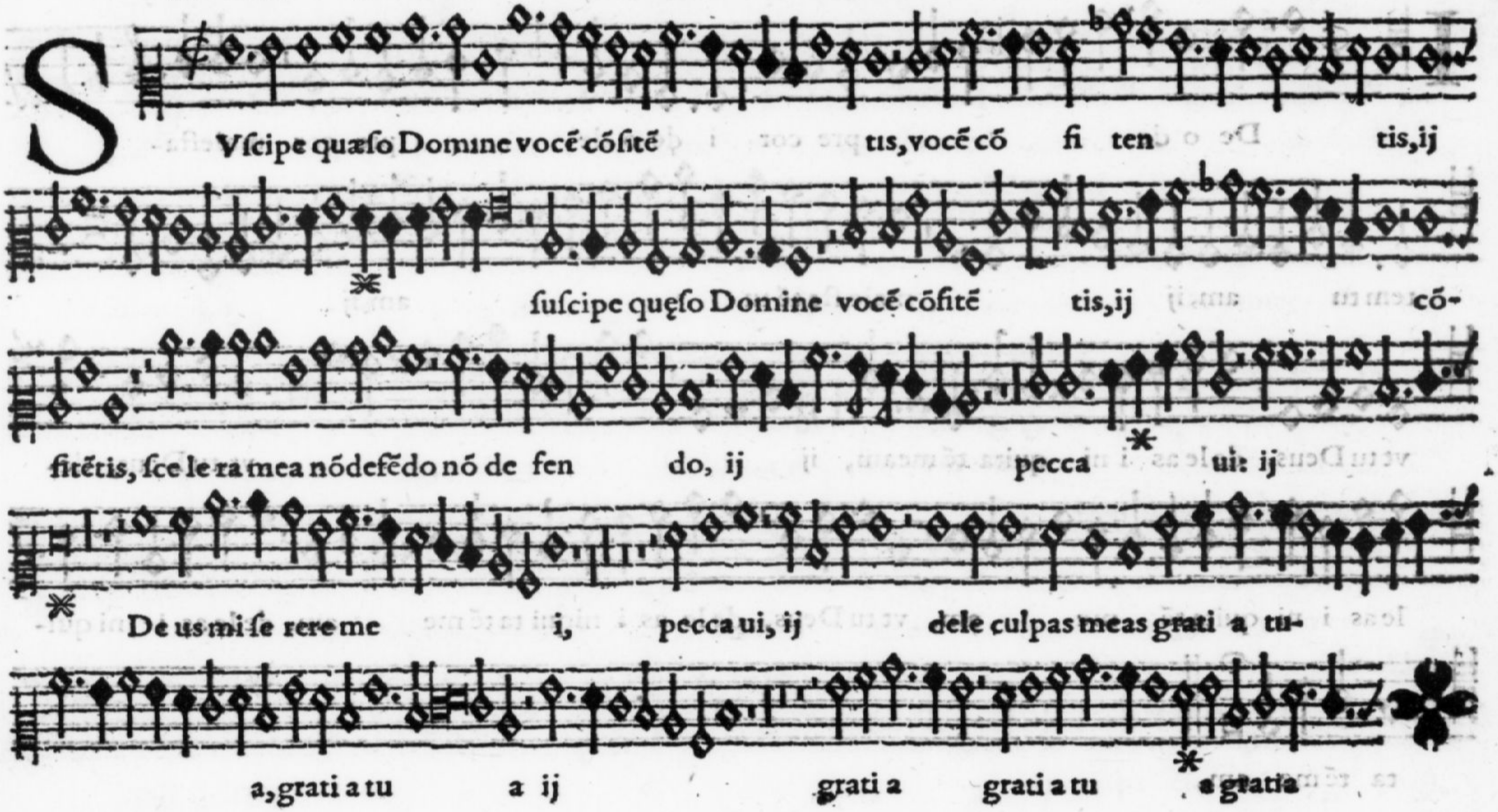
S
Vſcipe quæſo Domine vocē cōſitē tis, vocē cō fi ten tis, ij
ſuſcipe quęſo Domine vocē cōſitē tis, ij cō-
ſitētis, ſce le ra mea nō defēdo nō de fen do, ij pecca ui: ij
De us mi ſe rere me i, pecca ui, ij dele culpas meas grati a tu-
a, grati a tu a ij grati a grati a tu a gratia
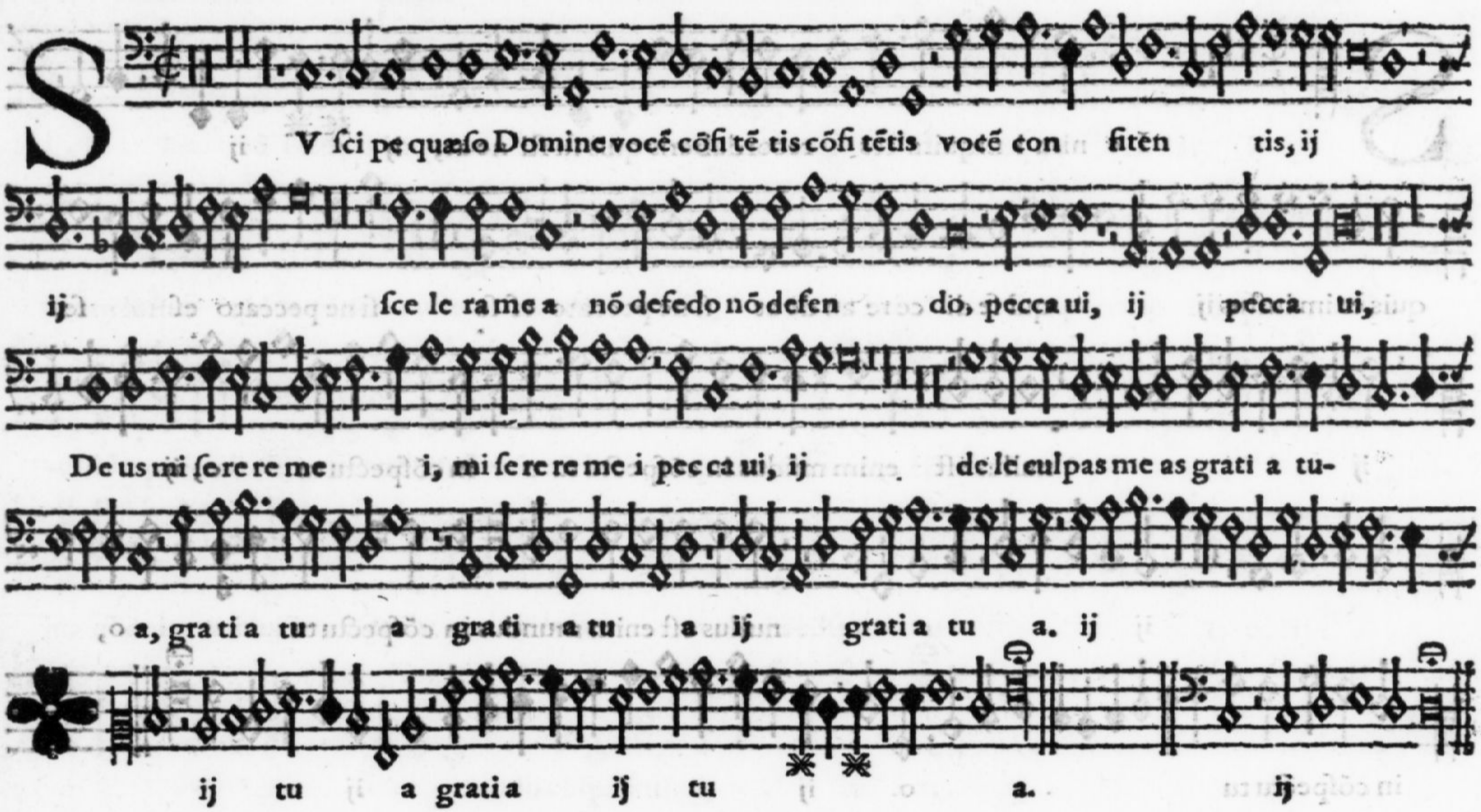
S V ſci pe quæſo Domine vocẽ cõſi tẽ tis cõſi tẽtis vocẽ con ſiten tis, ij
ij ſce le ra me a nõ defẽdo nõ defen do, pecca ui, ij pecca ui,
De us mi ſere re me i, mi ſe re re me i pec ca ui, ij de le culpas me as grati a tu-
a, gra ti a tu a grati a tu a ij grati a tu a. ij
ij tu a grati a ij tu a. ij

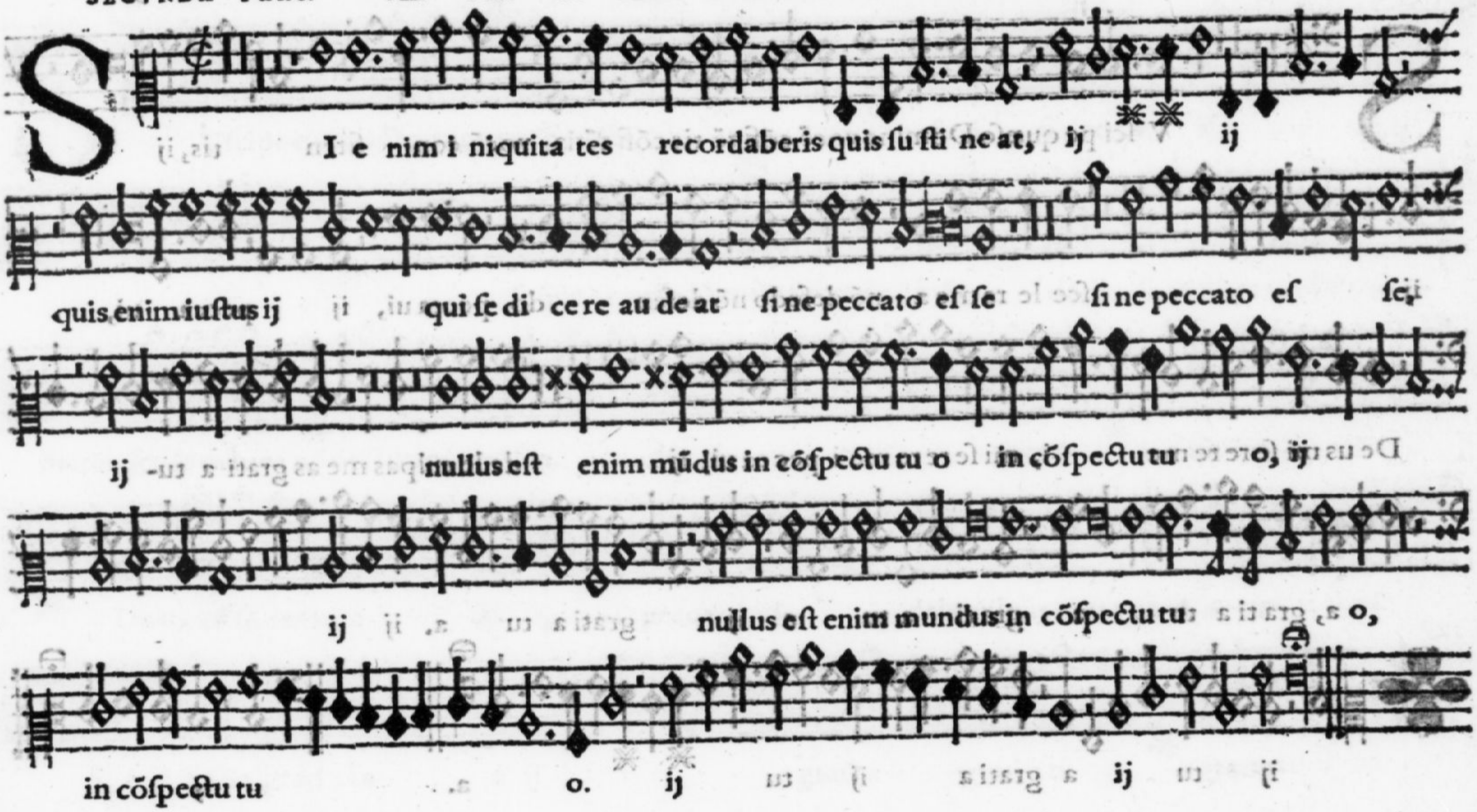
S
I e nim i niquita tes recordaberis quis ſu ſti ne at, ij ij
quis enim iuſtus ij qui ſe di ce re au de at ſi ne peccato eſ ſe ſi ne peccato eſ ſe,
ij nullus eſt enim mũdus in cõſpectu tu o in cõſpectu tu o, ij
ij nullus eſt enim mundus in cõſpectu tu o,
in cõſpectu tu o. ij ij ij
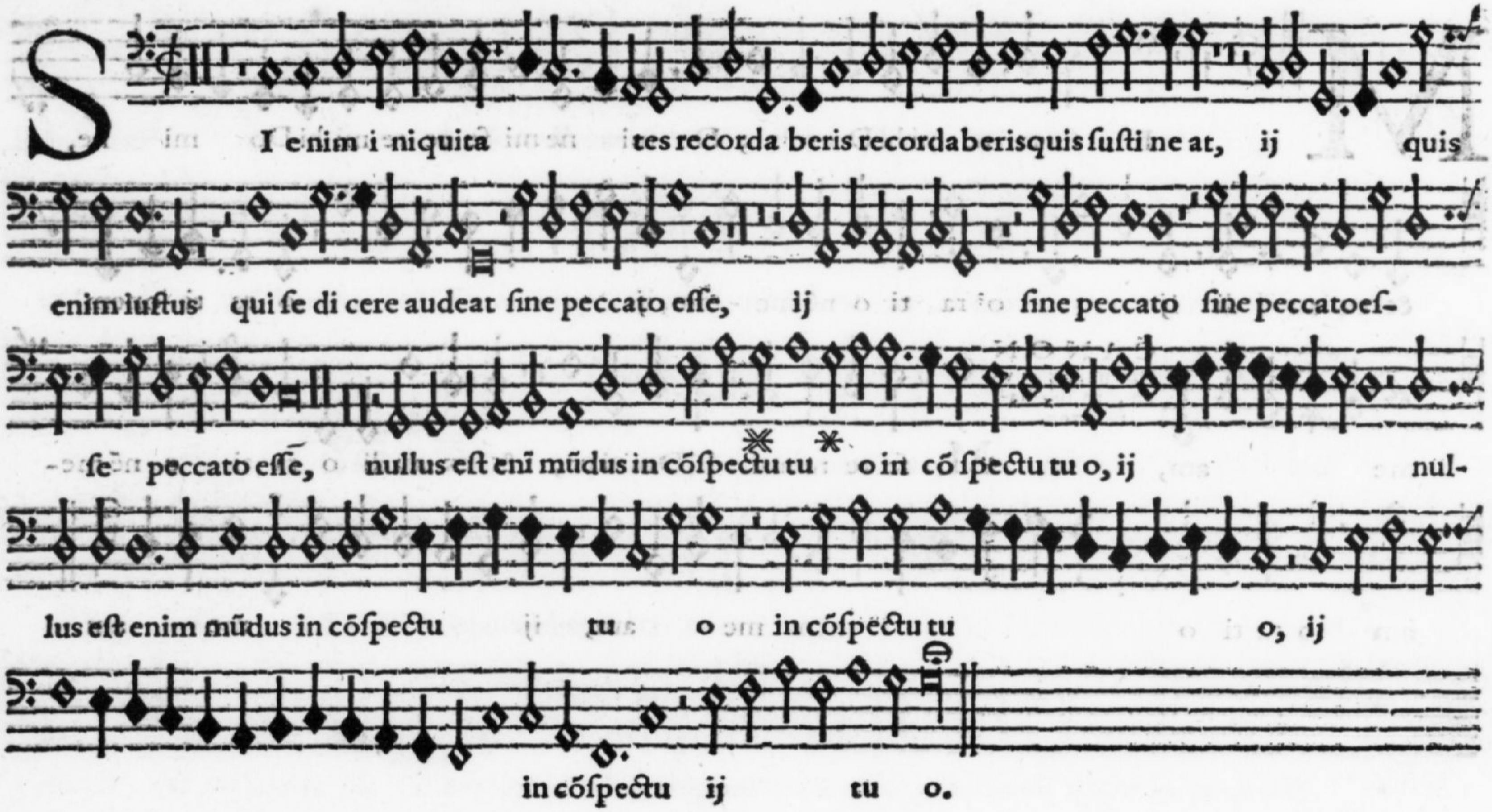
S I enim i niquita tes recorda beris recordaberisquis ſuſti ne at, ij quis
enim iuſtus qui ſe di cere audeat ſine peccato eſſe, ij ſine peccato ſine peccatoeſ-
-ſe peccato eſſe, nullus eſt enī mūdus in cōſpectu tu o in cō ſpectu tu o, ij nul-
lus eſt enim mūdus in cōſpectu tu o in cōſpectu tu o, ij
in cōſpectu ij tu o.
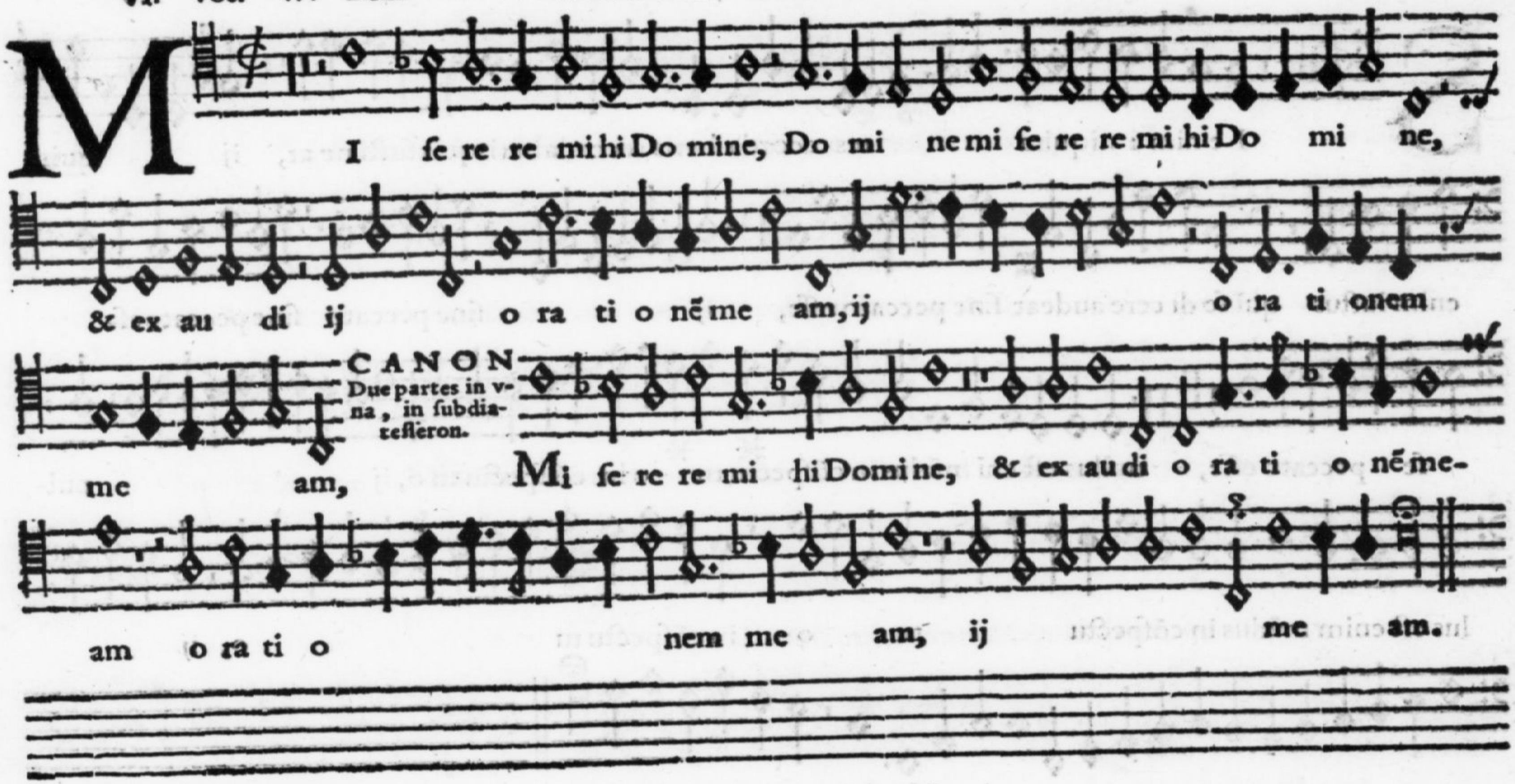
M
I ſe re re mi hi Do mine, Do mi ne mi ſe re re mi hi Do mi ne,
& ex au di ij o ra ti o nẽ me am, ij o ra ti onem
me am,
CANON
Due partes in vna, in ſubdiateſſeron.
Mi ſe re re mi hi Domine, & ex au di o ra ti o nẽ me-
am o ra ti o nem me am, ij me am.
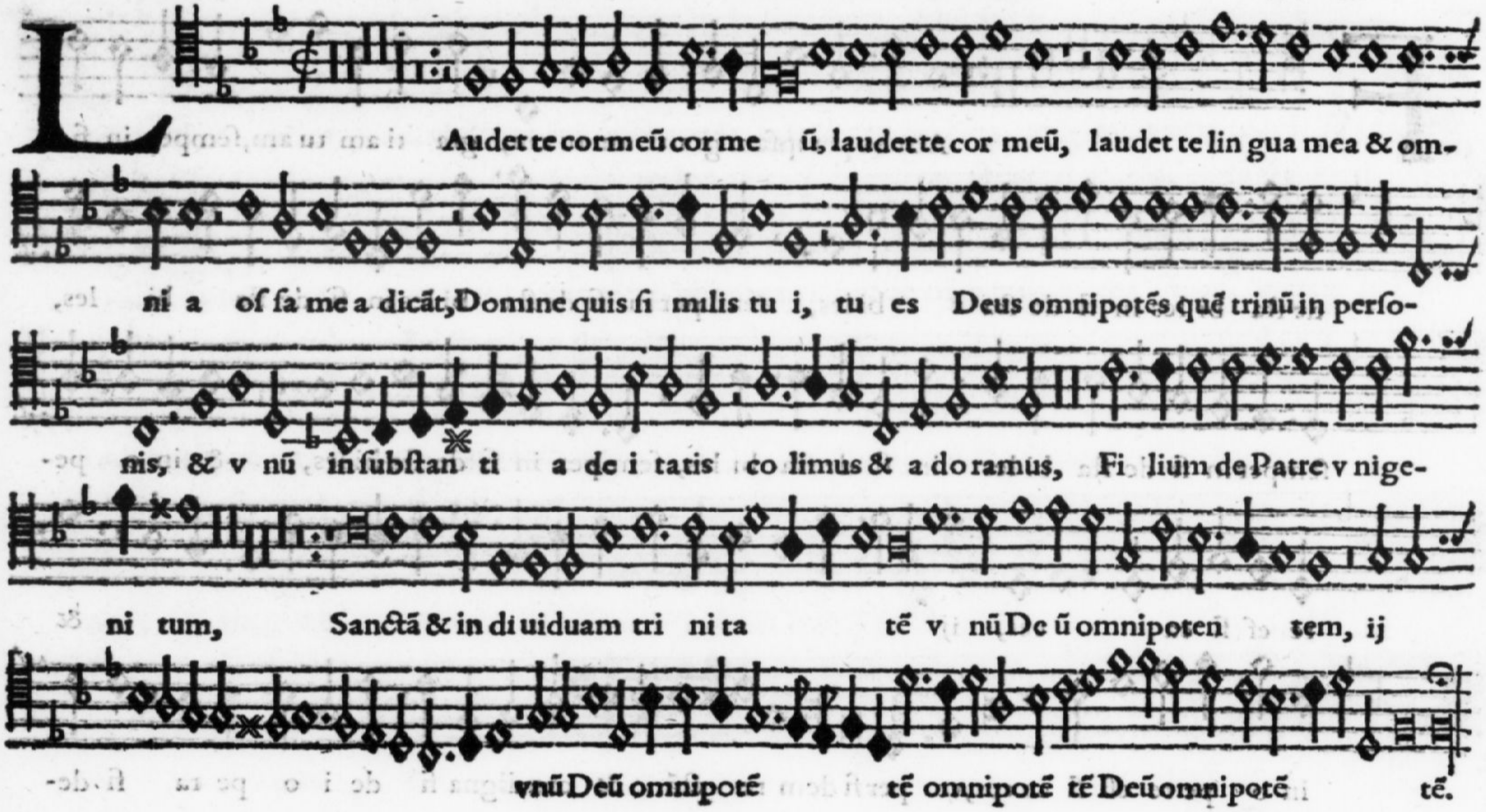
L
Audet te cor meũ cor me ũ, laudet te cor meũ, laudet te lin gua mea & om-
ni a oſ ſa me a dicāt, Domine quis ſi milis tu i, tu es Deus omnipotēs quē trinũ in perſo-
nis, & v nũ in ſubſtan ti a de i tatis co limus & a do ramus, Fi lium de Patre v nige-
ni tum, Sanctã & in di uiduam tri ni ta tē v nũ De ũ omnipoten tem, ij
vnũ Deũ omnipotē tē omnipotē tē Deũ omnipotē tē.
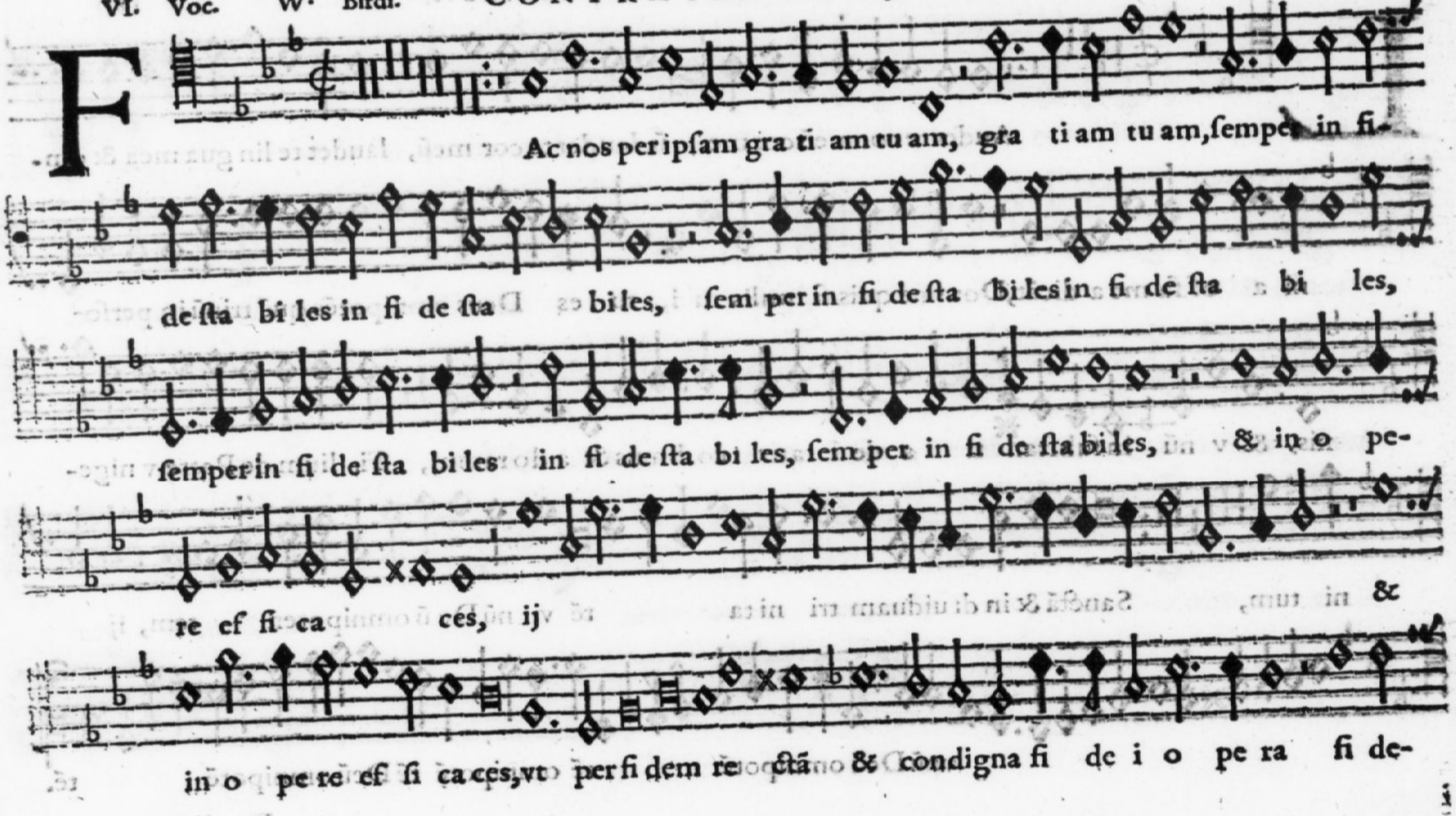
F
Ac nos per ipſam gra ti am tu am, gra ti am tu am, ſemper in fi-
de ſta bi les in fi de ſta bi les, ſem per in fi de ſta bi les in fi de ſta bi les,
ſemper in fi de ſta bi les in fi de ſta bi les, ſem per in fi de ſta bi les, & in o pe-
re ef fi ca ces, ij &
in o pe re ef fi ca ces, vt per fi dem re ctã & condigna fi de i o pe ra fi de-
i

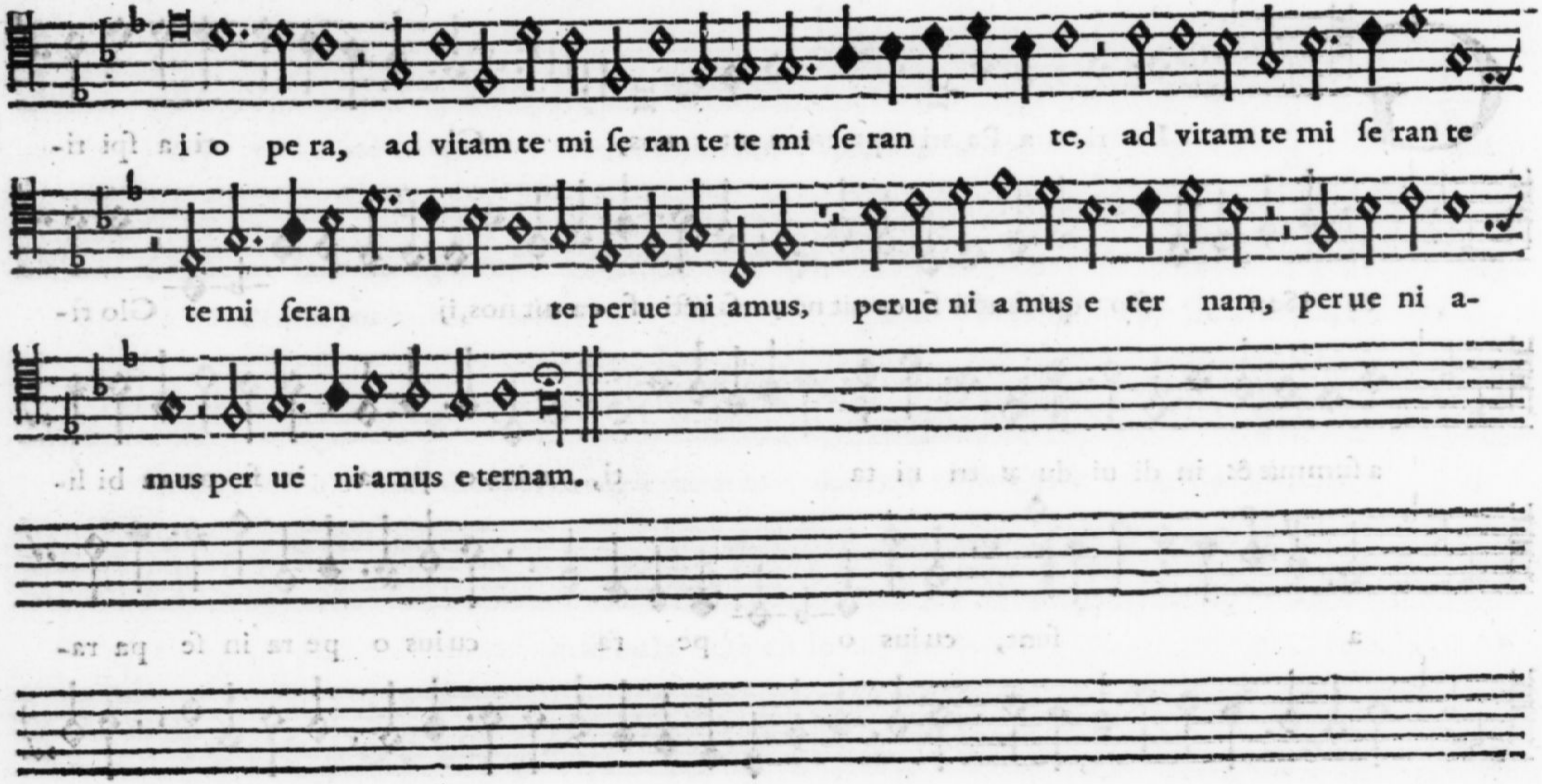
i o pe ra, ad vitam te mi ſe ran te te mi ſe ran te, ad vitam te mi ſe ran te
te mi ſeran te per ue ni amus, per ue ni a mus e ter nam, per ue ni a-
mus per ue ni amus e ternam.
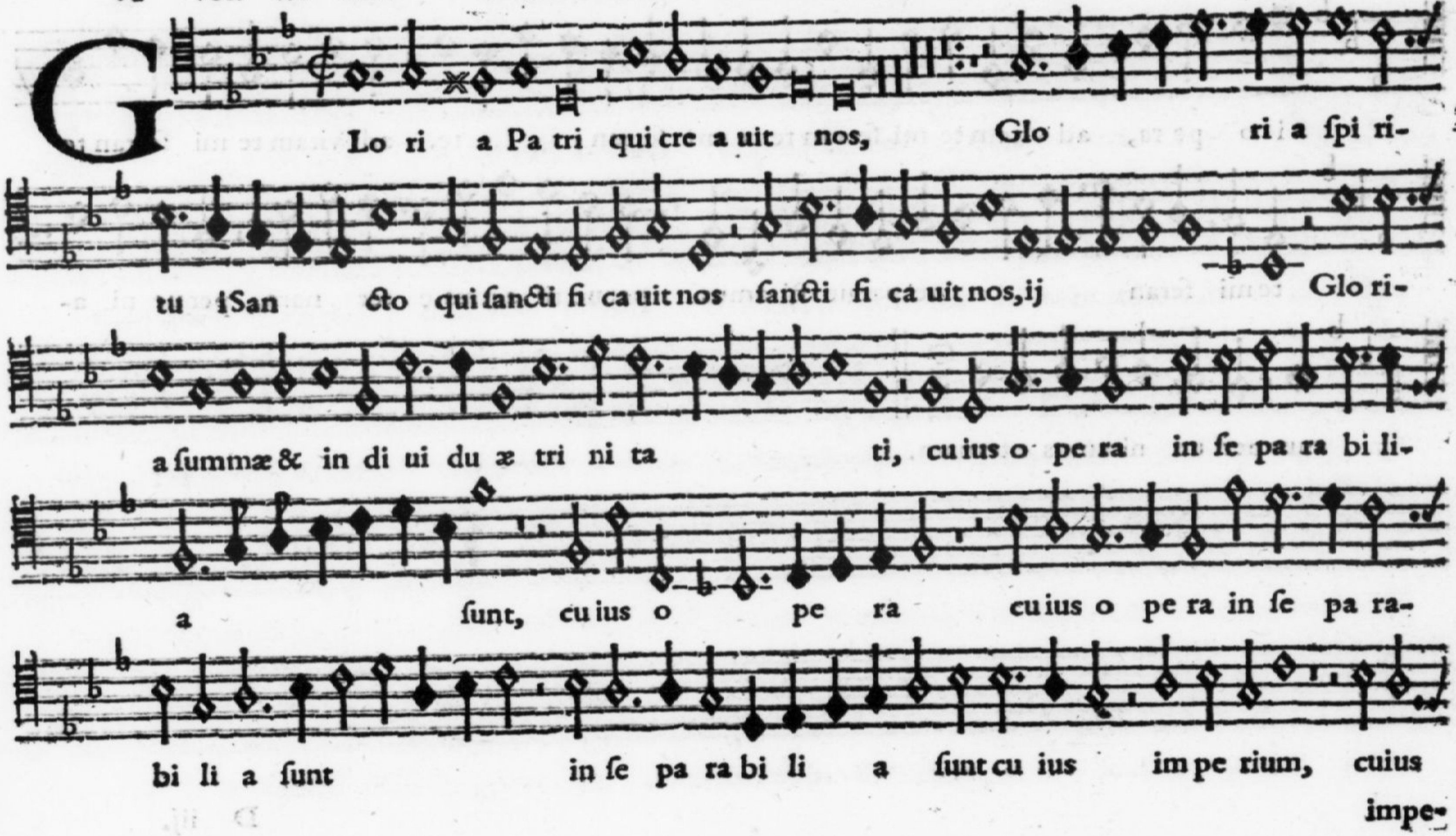
G Lo ri a Pa tri qui cre a uit nos, Glo ri a ſpi ri-
tu i San cto qui ſancti fi ca uit nos ſancti fi ca uit nos, ij Glo ri-
a ſummæ & in di ui du æ tri ni ta ti, cu ius o pe ra in ſe pa ra bi li-
a ſunt, cu ius o pe ra cu ius o pe ra in ſe pa ra-
bi li a ſunt in ſe pa ra bi li a ſunt cu ius im pe rium, cuius
impe-
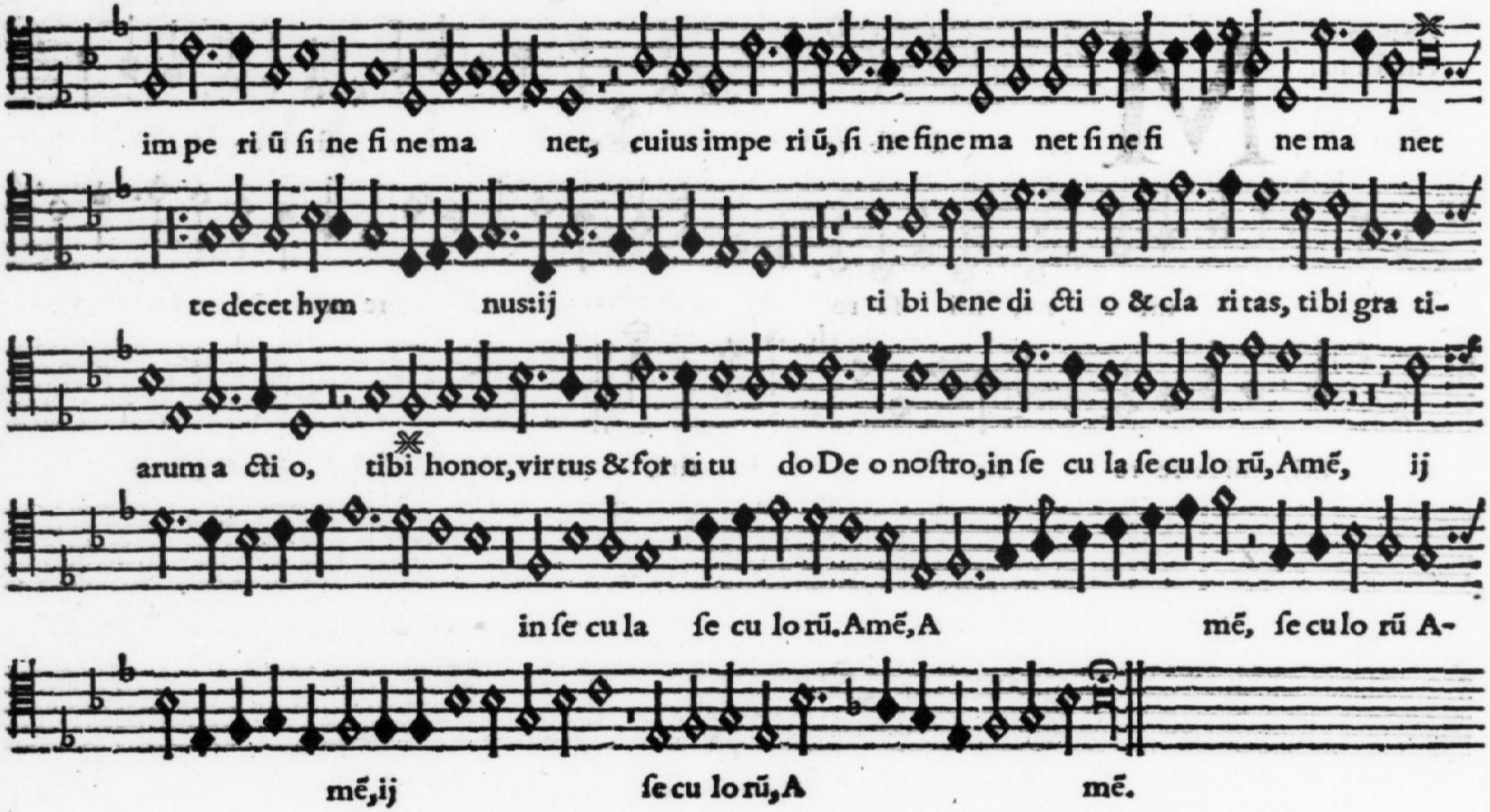
im pe ri ũ ſi ne fi ne ma net, cuius impe ri ũ, ſi ne fine ma net ſi ne fi ne ma net
te decet hym nus:ij ti bi bene di cti o & cla ri tas, tibi gra ti-
arum a cti o, tibi honor, vir tus & for ti tu do De o noſtro, in ſe cu la ſe cu lo rũ, Amẽ, ij
in ſe cu la ſe cu lo rũ. Amẽ, A mẽ, ſe cu lo rũ A-
mẽ, ij ſe cu lo rũ, A mẽ.

Canon in vniſonus.
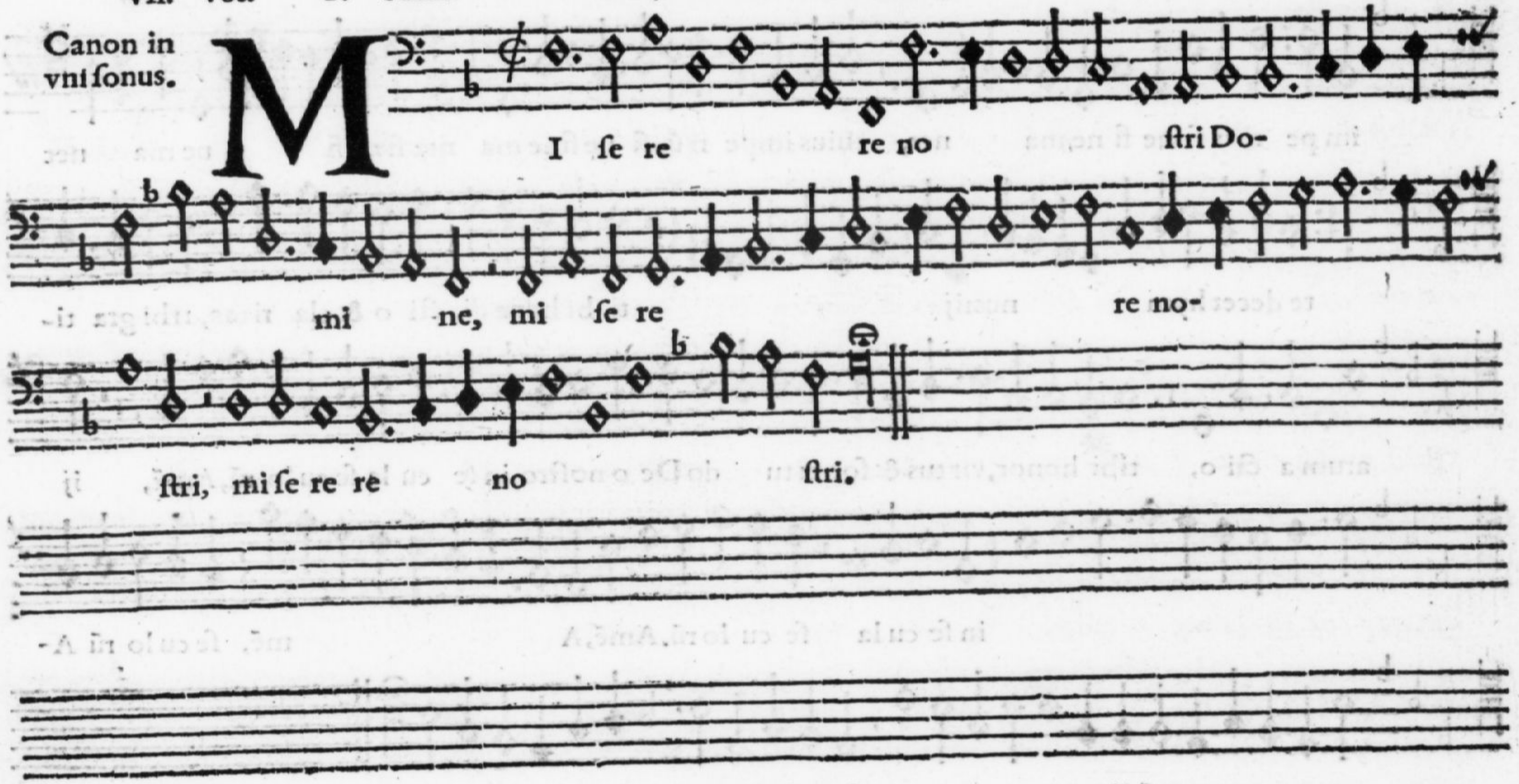
Canon in vni ſonus.
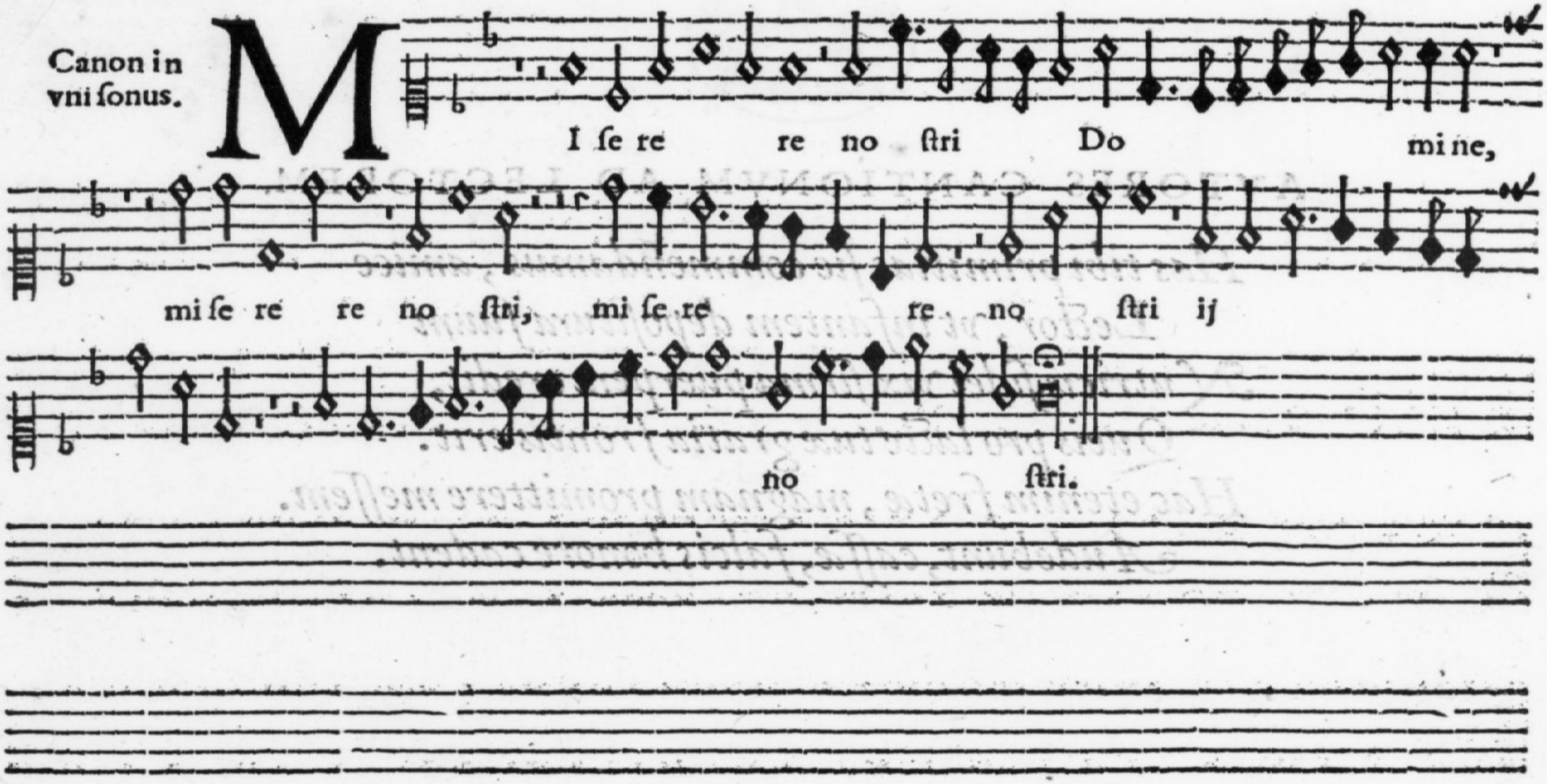
BRITISH

AVTORES CANTIONVM AD LECTOREM.

Has tibi primitias ſic commendamus , amice
Lector , vt infantem depoſitura ſuum
Nutricis fidei vix firma puerpera credit,
Queis pro lacte tuæ gratia frontis erit .
Hac etenim fretæ , magnam promittere meſſem.
Audebunt, caſſæ, falcis honore cadent.